

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2.—20
za Nemčijo celoletno . . . 29.—
za ostalo inozemstvo . . . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
v pravi prejemni mesečno . . . 1.70

Sobotna izdaja:

za celo leto 7.—
za Nemčijo celoletno . . . 9.—
za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

Ilustrati:

Enostopna poltivrsta (72 mm):
za enkrat po 18 v
za dvakrat " 15 "
za trikrat " 13 "
za večkrat primeren popust.

Poročna oznaka, zalivanje, osmrtice itd.:
enostopna poltivrsta po 23 vin.

Poslano:

enostopna poltivrsta po 40 vin.

Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.

Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Balkan, Italija in Rusija.

»Kölnische Zeitung« od 19. februarja prinaša sledeči članek: Ne odkrivamo nobenih tajnosti in položajev; nasprotno, tudi površnemu bralcu časnikov je znano, kar hočemo tu po poročilu nekega Italijana iz Peterburga še enkrat postaviti. Eno točko pa moramo poudarjati. Italijan govori v »Corriere della Sera« prav odkritosrčno in v Rusiji prijaznem zmislu o tem, kar so mu visoki ruski politiki zaupali. Da ti ne taje prač nič prisilne vzgoje, s katero hočejo male balkanske države podvreči ruski volji, je ravno zanimivo. Poročevalec se je enkrat prej razgovarjal z ministrom Sasonovom in te dni enkrat z njegovo desno in levo roko v zunanjem uradu, z baronom Schillingom in z grofom Gulkijevičem, in sicer v laškem jeziku, kakor to sam povdarja, da ni mogel ničesar napačno razumeti.

»Danes bojuje Rusija svoj največji boj. Na njenih mejah so zbrane čete treh držav, s katerimi že stoletja tekmuje za politično in trgovsko nadvlado. Današnja vojna je popularna. Zlasti proti Nemčiji in Turčiji se obrača plemensko sovraštvo. Rusija je posebno občutljiva na Balkanu, kjer so zadnje dve vojske porušile ravnovesje, ne da bi ustvarile novo. Balkanske države se smatrajo v Rusiji že od nekdaj kot varovanci velikega ruskega carstva in politika malih balkanskih slovanskih držav mora ostati privešek zapletene velike politike peterburške. Če obiščemo glavna mesta Bolgarije in Srbije, se pač lahko varamo, da se tam vodi nacionalna, samostojna in neodvisna politika; to so pa le prazni poizkusi. Če pa pridemo potem v Peterburg, se prepričamo prav kmalu, kako se od tod uravnava zmečene niti onih omejenih krogov. Balkanske države se smatra kot province z nekake avtonomije, kjer provzročajo uporni duhovi včasih nekoliko skrbi. Vedno pa, obstoji upanje, da čut plemenskega sorodstva vse izjednači. Kdor je zašel, se vedno draže volje in skesan vrača k veliki slovanski materi. Vsaki napaki sledi kazen za petami. Danes so Bolgari tisti, ki stoje v nemilosti pri Rusih. Če se pri patrijotičnih slavnostih danes pokaže bolgarska maska, se glasno žvižga; ploska pa se srbski maski in staremu črnogorskemu kralju. Ti so danes junaški zastavonoše slovanskega plemena. Na Balkanu se je bil razvil v zadnjih letih hud boj za vpliv med Nemčijo (torej ne Avstrijo! Op. ur.) in Rusijo. Srbi, Bolgari in Rumuni so dolgo cincali med obema ma-

gnetnima poloma, med Peterburgom in Berlinom.

Poročevalec se potem obširno bavi z vzroki tega nasprotstva, kar se nam tu ne zdi vredno ponavljati in konča z glavnim ruskim namenom, katerega je Sasonov nedavno tako odločno povdaril: Carigrad je za Rusijo to, kar je svetilnik za mornarja. Potem se bavi z razmerjem Italije do Rusije. Valono ne omenja, ampak pravi:

»Rusija smatra Italijo za svojo odkrito prijateljico; Rusija pa je zelo občutljiva za vsako senco, ki bi padla na njeno gospodstvo na Balkanu. Postopanja Italije se ne smatra sovražnim, pač pa obstoji bojazen pred medsebojno tekmo. Rusija se mora prepričati, da ne obstoji nobeno nasprotstvo med njeno lastno in italijansko politiko na Balkanu.

Bolj pravilen sklep bi bil (tako pravi »Köln. Volksztg.): Italija naj se prepriča, da si mora tudi s senco balkanske politike nakopati nasprotstvo Rusije. Slovanske države pa iz teh izvajanj ruskega prijatelja lahko uvidijo, kaj pomenijo v očeh Rusije: niso popolnoma ravnopravne države, ampak samo politične igrače.«

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Nadaljevanje bojov na Rusko Poljskem in v Karpatih. — Rusi se umikajo proti Stanislavu.

Dunaj, 20. februarja. Uradno se poroča: Na Rusko Poljskem se je tudi včeraj vršil ojačeni artiljerijski in infanterijski ogenj. Za od nas osvojene ruske prednje postojenke južno od Tarnova in ob Dunajcu so se razvili ljuti boji. Protinapade sovražnika smo večkrat krvavo odbili.

V karpatski fronti je v splošnem položaj do Wyszkowa neizpremenjen. Skoro povsod se vrše boji.

V jugovzhodni Galiciji sovražnik svojih močnih postojank severno od Nadworne ni mogel obdržati. Izognil se je zadnjemu odločilnemu napadu in se umaknil v smeri proti Stanislavu, zasledovan od naše konjenice.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Ruski napadi v Karpatih odbiti.

Dunaj, 21. februarja. Uradno se poroča: Položaj na Poljskem in v zahodni Galiciji je v splošnem neizpremenjen. Včerajšnji dan je potekel mirno.

V bojih na karpatski fronti od Dukle do Wyszkowa je bilo zopet odbitih več ruskih napadov s težkimi izgubami za sovražnika. Pri tem smo ujeli 750 Rusov.

Operacije južno od Dnjestra napredujejo.

V Bukovini vlada mir.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Nemci vrgli Ruse pri Kolnu.

Berlin, 20. februarja. Veliki glavni stan: Severozahodno od Grodna in severno od Suhavole ni nobene bistvene izpremembe. Jugovzhodno od Kolna smo vrgli sovražnika v prednje postojanke pri Lomži.

Južno od Myscynieca, severovzhodno od Praszysza in vzhodno od Racionza so se vršili boji krajevnega pomena. Južno od Visle ni nič novega.

Neizpremenjen položaj.

Berlin, 21. februarja. (Kor. urad.) Wolff poroča iz velikega glavnega stana: Tudi včeraj se ni v pokrajini severozahodno od Grodna še nič izpremenilo. Severno od Oswieca, južno-vzhodno od Kolna in na bojni črti med Praszyszom in Vislo (vzhodno od Plocka) se nadaljujejo boji.

Na Poljskem južno od Visle ni nič novega.

Najvišje armadno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Peterburg, 20. februarja. Generalni štab poroča: Boji na črti med rekama Njemeno in Vislo so se 17. februarja nadaljevali; najbolj siloviti so bili pri Avgustovu in na črti od Sierpca proti Plonsku. Na levem bregu Visle ni bilo nobenih bojov, v Karpatih smo odbili več avstrijskih napadov. V Bukovini so se naše čete umaknile čez reko Prut.

ZIMSKI VOJNI POHOD V VZHODNI PRUSIJI.

Berlin, 20. februarja. (Kor. urad.) O zimskem vojnem pohodu v Vzhodni Prusiji pišejo Wolffovi pisarni iz velikega glavnega stana: Cele mesece je bilo našim četam pod poveljstvom generala Belowa v Vzhodni Prusiji naročeno, da se omejujejo samo na brambo. Ta armada, obstoječa s 50% iz domobrancev, s 25% iz črnovojnikov in z ostalo četrtjo iz drugih čet, je uspešno branila ozemlje vzhodno od Visle proti večkratni premoči sovražnika, ki ga je bilo še začetkom fe-

bruarja šest do osem divizij z okoli 200 tisoč mož. Premoč Rusov po številu je bila na tem bojišču tolika, da so se morali Nemci podati na močne naravne postojanke, ki so se jim nudile ob velikih Mazurskih jezerih in za črto Angerapp. Ozemlje odtod pa do meje se je moralo prepustiti sovražniku. Opetovane napade po številu močnejšega sovražnika, zlasti napade proti predmestju Darkehmen in proti desnemu nemškemu krilu na Paprodskih gorah, smo ravno tako zavrnili kakor še meseca januarja in februarja poskušena ofenzivna podvzeta proti nemškemu levemu krilu.

Začetkom februarja je končno napočila doba, ko so postale razpoložive sveže nemške moči, da so jih poslali na vzhodno-prusko bojišče, kjer se je moglo pričeti z obsežnim premikanjem proti sovražniku. Dne 7. februarja je pričelo južno krilo z napadom in nekaj časa pozneje se je pričela iz krajev pri Tilsitu severna skupina. Debel sneg je še pokrival zemljo, ki je bila še globoko zmrznjena. Vsa jezera so bila pokrita z debelim ledom. Razun tega je pihal ledeno mrzel veter, ki je napravil na mnogih krajih velike zemetke, ki so promet po železnih cestah zelo ovirali, vožnjo z avtomobili pa docela ustavili. Toda nemško vodstvo je bilo za posebne težkoče zimskega pohoda dobro pripravljeno. Čete so imele gorko obleko in na tisoče sani ter stotisoče sanišč je bilo pripravljenih.

Da se približa sovražnikovi glavni sili, je moralo nemško južno krilo predvsem prodreti skozi 40 km široki gozdni pas v Johanisburških logih, potem pa prekoračiti reko Pisek. V Johanisburu in Biali so taborili močnejši ruski oddelki. V nekem kraju, ki je bil v ruski oblasti, je bil ravno za nedeljo napovedan ples, ko so Nemci baš ta dan pričeli z ofenzivo ter popolnoma presenetili ne samo čete, marveč tudi vodstvo. Čisto na tihem so napadale redi prodirale ter prišle dne 7. februarja popoldne s sovražnikom v stik. Mlade čete generala pl. Litzmana so si tekompopoldneva in po noči do 8. februarja pri Wrobelnu izsilile prehod čez reko Pisek. Čeprav so bili na potih veliki zemeti in je celi dan pihal močan snežni vihar, ki je premikanje čet znatno oviral, so vendar deli teh čet ta dan premagale 40 km dolge marše. V boju preskušene čete generala Falcka so bile ta dan dospele tik do Johannisburga ter vzele Snopkanu v naskoku. Prihodnji dan so nemške čete nadaljavale boj, da bi se polastile odseka Pisek. Južni oddelek generala pl. Litzmana se je ravno pripravljal, da pri Ge-

LISTEK.

Kako so se vršili prvi boji na jugu.

Vojak b. h. baon. 3./4. piše:

Danes imam precej časa na razpolago, zato vam hočem kratko svoje dosedanje doživljanje napisati, morda vas bo zanimalo.

2. avgusta p. l. smo odšli iz Mostarja peš skozi celo Hercegovino in Bosno do Sarajeva. Ako poznate skalno Hercegovino in avgustovo vročino tam doli, si lahko mislite, kako prijetni marši so to bili za nas. Takoj prvi dan se mi je na glavi olupila koža od vročine, po poti sem jo luščil in dobil novo, za prihodnje čase sposobnejšo. V Ilidžu pri Sarajevu smo imeli nekaj dni počitka in smo zopet peš od tu odkorakali proti meji. Meja je bila od naše strani zelo slabo zastražena, menda z vojsko pri nas niso računali, zato so prišli prve dneve Srbi in Črnogorci v Bosno za par kilometrov. Prva naša naloga je tedaj bila, spraviti jih z našega ozemlja. Na Veliki Šmaren sem dobil prvi pozdrav iz pušk, vendar ti početni boji niso bili posebni, opraviti smo imeli samo z malimi poizvedovalnimi oddelki, ki so imeli nalogo, nas zadrževati in našo moč izvedeti. Po treh malih praskah smo došli na mejo, od

tu smo prišli prvi dan v Črnogoro, kjer nismo zadeli na sovražnika in nam je bilo drugi dan dano povelje, prestopiti prag Nove Srbije. Tu je prišlo do prve resne bitke. Prvič nas je pozdravila sovražna artiljerija. Če se sedaj po izkušnjah spomnim na vtis, ki ga je napravila artiljerija na nas, se moram smejati, kako smo se skrili pred granatami in šrapneli, pred katerimi bi danes smejali se stali in dalje udobno opazovali. Bili smo začetniki in moralni vpliv artiljerije na take je nekaj strašnega. Ta prva bitka je trajala dva dni in smo Srbe na naši fronti pošteno naklestili. Vendar smo dobili drugi dan povelje, se umakniti, naš bataljon pa je dobil nalogo, ranjence spraviti na varno. Pri tej priliki sem imel prvič priložnost vojno gorje na debelo videti; da je na nas začetnike razstreljeno telo človeka silno vplivalo, si lahko predstavljate. Ko smo mrtve pokopali in ranjence spravili do železnice, je odšel naš bataljon v . . . kjer smo čakali daljnih dogodkov. Okoli 14 dni je bil mir, živeli smo izven boja in krepili telo za nadaljne napore.

Ni pa dolgo trajalo to lepo življenje, dne 7. septembra smo bili alarmirani in smo takoj odkorakali na mejo, pričela se je zopet ofenziva. Na Mali Šmaren smo prišli do Drine, kjer se je vnel boj, prišli smo pa preko Drine brez izgub, sosednja brigada je prešla

pred nami, napravili so most in ga nam »posodili« za en dan. Dne 9. septembra so se pričeli najhujši boji dosedaj, trajali so do 20. septembra. Prvi dan smo vzeli goro Lipnik, takoj nato smo stali pred Jagodnjom. Gotovo ste brali o tej gori v časnikih in vam bo ime znano. Jagodnja je ključ do Srbije v tem delu, razumljivo, da se je tu vnel zelo vroč boj. Pri tem boju je ravno naša kompanija prva prišla v boj, dva dni smo ležali pred njo v najhujšem ognju, dva dni so obojestranski kanoni bljuvali smrt v vrste hrabrih bojevnikov, tretji dan so se pričeli Srbi umikati: naša kompanija je bila prva, ki je z bajonetom — ki pa ni prišel do veljave — zasedla Jagodnjo. Od tu smo prodirali zmagovito dalje do Sokolske planine, tu pa smo dobili povelje, da moramo v Bosno, kjer so medtem znatne srbske in črnogorske čete vdrle in pustošile po njihovi navadi. Koncem septembra smo prišli v Bosno, bili so hudi boji, zlasti ker je zapadel začetkom oktobra prvi sneg; naenkratna izprememba vročine v mraz nas je občutno zadela, imeli nismo gorkih oblačil; tako hitro ni bil nihče na zimo pripravljen.

Drugi zvesti spremljevalec se nam je tudi v Bosni pridružil — uši, ki so nam ostale zveste do sedaj, ko smo prišli do novih obel in do možnosti se večkrat čistiti. Vseh bojov v Bosni sem

bil deležen, koncem oktobra je bila Bosna očiščena.

Par dni počitka, dne 6. novembra pa smo stali zopet pred Drino, jo prekoračili in po treh večjih bitkah prišli pred Čačak, kjer smo dobili povelje, da se umaknemo. To povelje nas je zadelo nepričakovano, naš oddelek je vedno zmagoval in smo zadnji večer z bajonetom zagnali Srbe s treh hribov nazaj. Nepričakovano in nerazumljivo nam je bilo umikanje, toda povelje je povelje, umaknili smo se v redu in brez izgub. Sedaj živimo lepo življenje in čakamo na nova povelja.

Kakor razvidno iz kratkega opisa, so moje noge precej trpele, prehodil sem Hercegovino dvakrat, oziroma trikrat celo Bosno in celo Srbijo po širokosti, to je že nekaj. Pri vsem tem sem pa imel srečo in se kroglice niso upale name. Samo enkrat sem dobil na glavo en drobec šrapnela, zadel pa je na trdo kranjsko glavo in napravil samo malo bulo, ki je po par dneh tudi zapustila nevhvaležna tla.

Sedaj imamo priliko celo muzičrati, čeprav doni proti meji slovenska pesem, nam pa postane pri tem mehko, ko se spominjamo domovine. Bog daj, da prinese kri, ki so jo prelili naši fantje, tudi njej boljše bodočnost!

hsenu preide čez vodo in stopi na vzhodni breg reke Pisek, ko je naenkrat začel sovražnik, ki je prišel iz Kolna, ob desnem boku napadati. Nemci so se nemudoma okrenili proti temu sovražniku ter ga zapodili, odkoder je bil prišel. Medtem pa se je general pl. Falck polastil Johannsburga z naskokom.

Črta ob Pisku je bila 8. februarja v nemških rokah.

Dne 9. februarja se je pričelo napredovanje proti Lycku. Bialo so Rusi še isti dan izpraznili. Medtem so imele čete, ki so bile na severnem krilu pripravljene za napad, najprej zavzeti utrjeno postojanko ruskega desnega krila, ki se je raztezala od Spullen do Schorellerskega loga in njegovega severnega roba ter skoro do ruske meje. Za napad na te postojanke, ki so bile dobro preskrbljene z žičnatimi ovirami, je bil določen 9. februarja. Ko so pa razna znamenja pokazala, da se sovražnik umika, so pričele naše čete že 8. februarja popoldne napadati, dasi deloma niso imele svojih strojnih pušk in niso razpolagale s celo artiljerijo. Dne 9. februarja so bile sovražnikove postojanke zavzete. Sovražnik se je umikal proti jugovzhodu. Nemci so mu sledili v naglih marših. Vkljub velikanskim težavam, ki so jih delale naravne sile, so nemške pohodne redi že 10. februarja dosegle črto Pillkallen-Vladislavov, 11. pa veliko cesto Gumbinnen-Vilkoviski. Do 12. februarja so stale naše čete že docela na ruskih tleh ter so zasedle Vizvine, Kalvarjo in Mariampol. Ruska 73. in 56. divizija sta bili dotlej skoroda uničeni, 27. divizija pa je bila strahovito trpela.

Sovražnik, ki se je nahajal pred Angerappom utrdili pri Lötzen, je medtem že tudi delal priprave, da bi se v vzhodni smeri umaknil. Sedaj so tudi oni nemški oddelki, ki smo jih bili dotlej zadrževali v nemških utrdbah, navalili na sovražnika, ki se je v dolgih maršnih redih umikal, kakor so to naši letalci doglali.

RUSKE UTRDBE PROTI VZHODNI PRUSIJI.

S Hindenburgovo zmago je bilo skrajno severno krilo ruske armade popolnoma poraženo. Ostanki ruskih čet beže na močno utrjene brambne postojanke na črti Njemen-Bohr-Narew, ki s tem zopet stopajo v ospredje.

Ob zgradbi teh trdnjavskih črt, ki Rusom sedaj jako dobro služijo, so Rusi predvsem mislili na Nemčijo. Ako se sovražno prodiranje vrši iz vzhodne Prusije v smeri proti vzhodu, zadane na reko Njemen, ki pri Sudarci prestopi na nemško ozemlje in teče dalje proti Vzhodnemu morju pod imenom Memel. Na ruskem ozemlju je reka široka po 40 do 400 m in globoka od pol do 6 m. Zlasti spomladi njegove vode silno narastejo ter poplave ozemlje daleč na okrog. Na črti Grodno-Kowno teče reka v globoko zarežani strugi vsprejeto s prusko mejo in varuje pota Minsk-Moskva ter Vilna-Petrograd. Bilo je torej jako potrebno in primerno, da se ta odsek močno utrdi, kar se je zgodilo z obema velikima trdnjavama Kowno in Grodno, med katerima ležita oba utrjena prehoda Olita in Mereč.

Trdnjava prve vrste Kowno tvori desno krilo njemenske postojanke. Leži ob izlivu Wilje, 60 km daleč od nemške meje. Zapira tamkajšnje prehode čez obe reki na severni in južni strani. Olita, ki krije železniški most v Suwalki, in Mereč sta le na provizoričen način utrjena in nimata velike odporne sile. Levo krilo tvori močna trdnjava Grodno, ki krije oba važna železniška prehoda Petrograd-Varšava in Grodno-Suwalki-Olita.

Ako se nemška ofenziva iz vzhodne Prusije vrši v južni smeri in je v splošnem obrnjena proti Varšavi, potem zadane na utrjeni narewski odsek, ki ga tvorijo Narew-Bohr in Bug, ki teko v isti smeri kakor pruska meja, oddaljeni od nje samo 60—100 km. Pomen te črte kot frontne ovire še zvišuje okolnost, da je nižina močvirna in da se med tem odsekom in mejo raztezata dve veliki močvirji, katerih eno sega zapadno od Pize in drugo jugovzhodno do Avgustova. Prehod je zato na nekaterih točkah utrjen. Na desnem krilu je Osowiec s štirimi fortii, proti zapadu leži Lomža, ki jo zapira 6 utrd in več baterij. Naslednje utrdbе so Ostrolenko-Rošan in Pulstusk; potem sledita Zegrz in Nowogorzijski, ki spadata že k varšavski črti in krijeta zaledje proti sovražnemu prodiranju ob Visli.

FRANCOSKO ČASOPISJE PRIZNAVA UMIKANJE RUSOV.

Pariz, 22. februarja. (Kor. urad.) Francosko časopisje priznava, da so se morali Rusi na obeh krilih umakniti in pristavljati, da se umikajo iz strateških razlogov.

NOVA RAZPOREDBA RUSKIH ČET.

Berlin, 21. februarja. »Nationalztg.« poroča, da so peterburški krogi mnenja, da je vsled bojev v Bukovini, na vzhodnem Pruskem in na Poljskem severno od Visle potrebne nove razporedbe ruskih čet. Tehnični vzroki bodo prisilili rusko vojnovo vodstvo, da celotno fronto zelo izpremeni.

× × ×

RUSKA FRONTA NA SEVERU.

»Pester Lloyd« piše: Tauroggen, katerega so Nemci zasedli, je oddaljen od Kowna 110 km, to je pet dnevnih pohodov. V sredi fronte Tauroggen-Visla so Nemci zelo napredovali, stoje sedaj blizu Grodna in zahodno od Suhavolje, ki leži okoli 40 km južno od Avgustova. Od tu gre nemška črta čez Kolno, Myszniec in ob Wkri vzhodno od Racionza.

× × ×

NEMŠKO PRODİRANJE NA VZHODU.

Milan, 20. februarja. »Corriere della Sera« poroča: Nemška ofenziva na vzhodnem Pruskem zadovoljivo napreduje. Odporna sila Rusov, ki se umikajo, je oslabele. Nemci udarjajo v gubernijo Suwalki po številnih cestah. Prodirajo v določeni smeri in, kolikor moremo zasledovati, s pretehtano treznostjo in previdnostjo.

× × ×

STISKA V VARŠAVI.

Berlin, 20. februarja. Poljski listi poročajo o brezupnih razmerah v Varšavi. Lazareti so prenapolnjeni; doslej so spravili v Varšavo nad 50.000 ranjencev. Živila so jako draga. Premoga ni dobiti, ker železnice vozijo le vojaške transporte. Umrljivost se je zelo zvišala. Varšavski pomočni odbor je brez moči nasproti grozeči katastrofi.

× × ×

POZIV ŽELEZNIČARJEM IZ VZHODNE GALICIJE.

Krakov, 21. februarja. »Čas« poroča, da so dobili uradniki železniškega okrožja Stanislaw in Lvov poziv, naj bodo pripravljeni za službo.

IZ LVOVA.

Dunaj, 20. februarja. »Nowiny Wiedenski« poročajo iz Lvova: Koncem januarja so poslali v Galicijo veliko ruskih učiteljev iz gubernije Helm, ki so jih imenovali za ravnatelje ljudskih šol. Ruska državna banka ustanavlja nove podružnice v Lvovu in v večjih mestih in podružnice velikih peterburških zasebnih bank.

× × ×

SAMOZAVEST V PRZEMYSŁU.

Krakov, 19. februarja. Nekemu poštnemu uradniku je došla iz Przemysla zračnim putem dopisnica, v kateri izjavja dopisnik upanje, da se v dveh tednih przemyselska posadka osvobodi neprijetnega ruskega sosedstva.

BOJ NAD PRZEMYSŁOM.

V soboto dne 5. januarja se je nad Przemyslom pojavil ruski letalec, ki je prišel s severa, potem pa odletel v smeri proti Lvovu. Dva dni kasneje se je zopet pokazal in krožil nad trdnjavo. Bil je monoplan. Kmalu so se krog aeroplana pokazali beli dimi, čule so se detonacije; to so bili šrapneli. Čuti je bilo pa tudi prasketanje strojnih pušk. Kmalu se je pojavil v zraku trdnjavski aeroplan, ki je jel sovražnika obkroževati in ga napadati zdaj z leve, zdaj z desne. Ruski aviatik je izpreminjal svojo lego na različne načine, a položaj je bil zanj vedno težavnejši in nevarnejši, saj je imel pod seboj naše strojne puške, nad seboj pa naš aeroplan. Grozno je bilo gledati to obupno borbo v zraku. V zadnjem trenutku je ruski aviatik z vso silo pognal svoj motor in utekel v smeri proti Pralkawicu. Naš aeroplan je kot zmagovalec še nekaj časa krožil nad trdnjavo, nato se pa spustil na tla.

K BOJEM V MAZURIH.

Slika nam kaže nemško patrolo v sneženih srajah, ko prodira po ravni za-

RUSKI GLASOVI O PRZEMYSŁU.

Zadnje čase ruski časopisi pišejo o Przemyslu. Ruska uradna poročila poročajo o večkratnih izpadih naše posadke. Banow, dopisnik »Ruskoga Slova«, piše: »Govori se, da vlada v Przemyslu že veliko pomanjkanje, pa naši topničarji so še te dni obstreljevali tren, ki se je ponoči bližal eni trdnjavskih postojank. Tren je imel več voz, vsak voz dva konja. Kjer se tako malo varčuje s konji, gotovo ne trpijo lakote. Prava neumnost pa je govoriti o pomanjkanju vojnega materiala v trdnjavi. Kaj takega o prvovrstni trdnjavi kakor je Przemysl sploh ni mogoče. Trdnjavski poveljnik je brezpogojno nadarjen general. Njegova volja in znanje sta mu že davno pridobila glas izvrstnega vojaka. Trdnjava se da tedaj braniti še nedogleden čas in vse govorice o skorajšnjem padcu so samo izrodek pustolovske domišljije.

× × ×

TARNOV.

»Nowa Reforma« je prva prinesla vest, da so Avstrijci že zasedli Tarnov. Sedaj pa poroča (18. t. m.), da so bile dotične vesti prezgodnje in da je položaj pri Dunajcu bistveno neizpremenjen; osebni vlaki vozijo le do Biadolya, torej do predzadnje postaje pred Tarnovom. Poljske begunce iz zahodne Galicije svari pred prenačleno vrnitvijo v domovino. Begunci, ki so se doslej vrnili v zahodno Galicijo, imajo težavno stališče, ter prizadevajo mnogo skrb doma ostalim prebivalcem in vojaški oblasti.

× × ×

HUDI BOJI V JUGOVZHODNI GALICIJI.

Budimpešta, 21. februarja. Posebni poročevalec lista »Pesti Hirlap« poroča: Na karpatski črti še trajajo hudi boji. Velik pomen ruskega poraza pri Kolomeji se kaže v tem, da obupno poskušajo zopet osvojiti to važno železniško križišče. Rusi so tudi prisiljeni, da zberejo vso svoje moči v smeri proti Stanislawu. Boj je zelo hud. Rusi neprestano pošiljajo nove rezerve v ognjeno črto, tako da se sedaj razvija druga velika bitka.

UPLIV NAŠEGA PRODİRANJA V BUKOVINI.

Budimpešta, 21. februarja. »Az Est« poroča iz Borgoprunda: Upliv našega prodiranja čez Prut se že opazuje na celi črti vzhodnih Karpatov. Policija in upravni organi so že v Črnovicah.

RUSKA OJAČENJA PRI ČRNOVICAH.

Dunaj, 21. februarja. Za Črnovice so došle sveže ruske čete in sicer več pehotnih polkov in ena težka baterija, katero so postavili na utrdbе za mestom.

VELIKA BITKA SEVERNO OD KOLOMEJE.

Budimpešta, 21. februarja. »Pesti Hirlap« poroča: Kakor se zdi, so Rusi pričakovali našega sunka proti Kolomeji, ker so že nekaj časa sam odpošiljali tja svoje rezerve iz Jaroslava. Nastop teh čet se je zakasnil ali pa je rusko vojno vodstvo mislilo, da bo lahko s tam se nahajajočimi četami držalo. Kolomejo. Vsekako so pa sedaj Rusi zbrali vse svoje razpoložljive sile okoli Stanislaw in neprestano napadajo naše čete, ki so prodrle čez Kolomejo. Vedno nove rezerve pošiljajo v ogenj, tako, da se sedaj severno od Kolomeje razvija velika bitka. Med tem ko divja pri Kolomeji ta bitka, začenjajo delovati strelski jarki ob Dunajcu in Nidi.

× × ×

RUSKE IZGUBE V KARPATIH.

Milan, 19. februarja. »Corriere della Sera« poroča: Odkar so pričeli Avstrijci zopet ofenzivo v Karpatih, so postale ruske izgube najtežje v celi vojski. Avstrijci so sunili tako nepričakovano, da je ogenj avstrijskih topov uničil cele polke, ki so v samotnih dolinah brez topov čakale povelj, kam da grejo. Ruske izgube presejajo baje 60.000 moč.

NA UŽOSKEM GOROVJU JE SNEG IZGINIL.

Budimpešta, 21. februarja. »Az Est« poroča iz Ungvarja: V karpatskih gorovjih je sneg skopnel, le na najvišjih vrhovih se še nahaja. Na užoski črti je mir. Sunki Rusov na posameznih točkah so bili odbiti in je bilo pri tem mnogo sovražnikov ujetih. Kot spomin na zadnje boje so se sedaj, ko je izginil sneg, pokazala mnoga trupla ruskih vojakov, ki leže daleč na okoli. Naši vojaki jih sedaj pokopavajo.

BOJI V SAROSKI IN ZEMPLINSKI STOLICI.

Budimpešta, 21. februarja. »Magyar Ország« poroča iz Eperjesa: V severnem delu saroške stolice se še vedno vrše boji, čeprav so ruske postojanke zelo omajane. Na desnem bregu Ondawe ni več Rusov. V severnem delu zemplinske stolice so naše postojanke tako utrjene, da ruski napadi niso imeli nobenega uspeha.

× × ×

JUNAŠKI 3. ARMADNI ZBOR.

Iz vojnega poročevalskega stana poročajo: Navdušena pohvala vlada nad tretjim armadnim zborom. Ravno kar je došlo iz Bartfe naslednje poročilo: Tretji kor se drži čudovito. Zabil je tu ruski vpad in ujel več tisoč Rusov, z eno besedo: Vrle čete! Danes je mraza 14 stopinj pod ničlo in pri tem prenočujejo vojaki na prostem.

× × ×

RUSIJA NAROČA VELIKE MNOŽINE SMODNIKA.

Frankfurter Ztg. poroča iz Londona: Zavezniki so naročili v prahavni v Dupontu za 50 milijonov dolarjev smodnika, ki je namenjen za Rusijo.

× × ×

KOLIKO JE POLJAKOV NA BOJNEM POLJU.

Fran Molnar opisuje svoje bivanje v Krakovu ter pripoveduje, da mu je neki Poljak rekel sledeče: »Prosim vas, napišite, da je poljski narod ... narod na svetu. Vsa vojna se vrši na poljskem teritoriju. Pod nemško komando se bori od preko 4 milijonov Poljakov 340.000 vojakov. Tu pri nas se od štiri in pol milijona Poljakov bori 400.000 vojakov. V Rusiji od 12 milijonov Poljakov 800.000. Proti 800.000 ruskih Poljakov se bori torej 740.000 nemško-avstrijskih Poljakov.«

POLJAKI IN PRUSI.

V pruskem deželnem proračunu se tudi letos nahajajo takomenovane protipoljske postavke. Poljski poslanci so v tečajnem položaju. Z ene strani se dela na to, da naj letos v pruskem deželnem zboru vlada »Burgfrieden«, t. j. naj se proračun sprejme brez debate. Z druge strani pa Poljakom narodna zavest ne dovoljuje, da bi molčali v svoji narodni zadevi. Bomo videli, kako se bo stvar rešila. — »Nowa Reforma« priporoča veliko previdnost in potrpežljivost, češ, da se politični duševni procesi v Nemčiji vršijo počasneje kakor v Avstriji in Rusiji. V Avstriji in Rusiji ima čuvstvo več vpliva kakor v Nemčiji. Toda čuvstvo je nezanesljivo in se lahko izprevrže v nasprotno skrajnost.

× × ×

PRALNI AVTOMOBIL.

Berlin, 20. februarja. Uprava nemške armade je uvedla avtomobile s parnimi pralnimi napravami. En aparat vozita dva avtomobila. Aparatu streže 12 do 15 moč. Na dan operejo 1200 do 1500 kg perila.

× × ×

REVOLUCIJSKA PROPAGANDA V RUSKI ARMADI.

Dunaj, 20. februarja. (Kor. urad.) Iz vojnega časnikarskega stana se poroča: V neki pred kratkim izdani izjavi ruskega generalnega štaba se obdolžuje vodstvo naše armade, da je povzročilo razširjenje hujšakojnih oklicev med ruskimi četami. Da je to res vedoma izraženo podtikanje in nizkotno obrekovanje, dokazuje zadnje čase v naše roke došlo rusko tajno povelje z 12. (25.) januarja 1915, št. 10.214, načelniku štaba, poveljstvu 6. armade, ki izvaja dobesedno: Kakor poročajo agentje, poizkušajo v Rusiji bivajoči judje in agitatorji političnih smeri razširjevati med četami oklice, ki jih pozivajo, naj izrabijo svoje zmage nad vetovnim sovražnikom in zahtevajo od ruske vlade, naj uresniči temeljne ideale, ki jih zahtevajo ruske revolucijske stranke. Opazilo se je, da se zavoji z oklici pošiljajo z vso previdnostjo v zabojih z dvojnimi stenami, ali v šiti v obleko. Na ukaz poveljnika armade o tem obveščam, da se ukrene, kar je potrebno. Podpisal namestnik generalnega kvartirnega mojstra polkovnik Posohov. Z ozirom na to avtentično priznanje o med četami obstoječem subverzivnem gibanju se ni čuditi, če

vodstvo ruske armade, ki se mora tako boriti z revolucijsko propagando v armadi, poizkuša nam podtakniti razdelitev in razširjenje oklicev in pozivov med ruske čete.

Podrobnosti o napadu na Dardanele.

Carigrad, 20. februarja. (Kor. urad.) Poročevalec »Agence Telegraf. Milli« poroča o večeršnjem obstreljevanju. Sovražnikovo brodovje, 4 angleške in štiri francoske ladje, so otvorile iz razdalje 16 km ogenj s topovi največjega kalibra. Otomanska artiljerija ni odgovorjela kljub toči karte. na ogenj, marveč je čakala, da se približa sovražnik. Dejansko se je blizalo obrežju angleško-francosko brodovje. V tem trenutku šele je otvorila otomanska artiljerija ogenj. Med 18 strel le 4 niso zadeli, ostalih 14 strel je zadelo. Težko poškodovana je bila admiralska ladja; obkolile so jo takoj torpedovke, ki so jo vlekile iz bojne črte, ko so uvidele, da je v nevarnosti. Za boj nesposobni sta postali še dve ladji, ki sta se umaknili. Po izstreljenih 600 granatah, se je moralo umakniti sovražnikovo brodovje, tri enote so skoraj popolnoma nerabljive.

Spopada med rumunskimi in našimi četami ni bilo.

Dunaj, 21. februarja. (Kor. urad.) C. kr. brzojavni korespondenčni urad je pooblaščen, naj izrecno konstatira, da je tendenčno izmišljeno po »Universu« posneto poročilo o spopadu med našimi in rumunskimi četami pri Verčiorovi, kar zdaj objavljata tudi pariški »Matin« in petrograjska »Birševa Vjedomsti« s podrobnimi podatki o poveljniku in o izgubah.

Bolgarsko-rumunska pogajanja.

Bukarešt, 20. februarja. (Kor. urad.) »Agence rumaine« poroča: Ugodno so uspela pogajanja med Bolgarijo in Rumunijo o prevoznem obratu. Glavni ravnatelji železnice obeh držav izdelujejo zdaj podrobnosti o prevozihi.

Rumunska armada v vojnem stanju.

Bukarešt, 20. februarja. Tukajšnji listi poročajo, da šteje rumunska armada po mobilizaciji 650.000 mož. Armada je razdeljena zdaj v pet armadnih zborov s sedeži v Crajevu, Bukarešti, Galacu, Jaffy in v Konstanci in šteje 80 pešpolkov, 10 lovskih bataljonov, 10 polkov črnih huzarjev, 10 polkov rdečih huzarjev, 25 polkov lahke artiljerije, 5 polkov pešartiljerije in 5 pionirskih bataljonov. Prišteti se še mora 1 polk kraljeve osebne garde, 1 divizija težke artiljerije in 1 polk trdnjavske artiljerije, ki šteje 32 stotnij, ki se nahajajo v utrdbah v Bukarešti. Bukareštske utrdbе obsegajo 72 štirirajskih kilometrov s 13 utrdbami. Končno razpolaga rumunska armada še z 1 bataljonom železničarjev, z 1 bataljonom zgraditeljev mostov in z 1 bataljonom posebnih orožij: letalci, brezvičen brzojav in avtomobili.

Vojne priprave v Bolgariji.

Haag, 19. februarja. Pariški politični krogi sodijo, da se Bulgarija resno pripravlja na vojno, kar dokazuje, da je nakazala bulgarska vlada bulgarskemu Rdečemu križu 20.000 frankov in obljubila še 500.000 frankov.

Pogajanja Italije z vsemi vojskujočimi se državami.

Rim, 20. februarja. Tukajšnji politični krogi sklepajo po izidu zadnje seje italijanske zbornice, da italijanska vlada danes nasprotuje vojski. Sodijo, da se zdaj vlada pogaja z vsemi skupinami vojskujočih se držav; a vlada opusti šele potem svojo sedanjost, ko zaključijo pogajanja ali če se izjalovijo. Vlada zato zdaj dela na to, da zabrani v zbornici vse nevarne razprave.

ITALIJANSKI SOCIALISTI ZA NEVTRALNOST ITALIJE.

Rim, 20. februarja. (Kor. urad.) Klub laških socialnih demokratov je sklenil, naj Italija ostane nevtralna.

Erzberger v Rimu.

Pariz, 20. februarja. »Agence Havas« poroča, da je prišel v Rim znani poslanec centra Erzberger s posebno oficijozno nalogo pri papežu in pri voditeljih italijanskega gibanja v Italiji, katere ima potrditi v politiki nevtralnosti. Razgovoril da se bo z papežem tudi o zadnjih dogodkih posebno glede kardinala Merciera. — Ne vemo, koliko je resnice na tej vesti, dasiravno jo prinaša resni »Echo de Paris«. Kažejo pa tudi drugi glasovi, da ita-

lijanski parlament in tudi pristaši vojaškega nastopa zato tako molčijo, ker se vrše med Italijo in dvozvezo važna diplomatična pogajanja, ki hočejo zadovoljiti Italijo. Francoski listi se hudejejo nad svojim rimskim poslanikom Berèrom, ker se mu še ni posrečilo odkriti, kaj pravzaprav Erzberger išče in prinaša v Rim. Op. ured.)

Ruski vojni načrti.

Ruski pohod na Carigrad.

Curih, 20. februarja. Listi poročajo iz Petrograda, da se Rusija pripravlja na napad na Carigrad. V to svrhu je pripravljena armada 300.000 mož. Rusko vojaško mnenje je, da pričenjajo nemško-avstrijske armade generalen napad na celi 1100 km dolgi fronti. Rusi s svoje strani ne upeljejo nobene ofenzive in se omeje na brambo, dokler se jim ne ponudi ugoden trenutek za protiofenzivo.

Wilson in izvoz orožja.

London, 20. februarja. »Daily Telegr.« javlja iz Washingtona: Odposlanstvo nemško-amerikanskih žen je prosilo predsednika Wilsona, da prepove izvoz orožja in streljiva za trojni sporazum. Predsednik je odgovoril, da bi to ne bilo nevtrarno dejanje, zato kaj takega ne bo storil, kakor bi tudi ne mogel pred kongresom priporočiti takega predloga. S tem je Wilson jasno povedal, da mu podobni predlogi v kongresu niso ljubi. Če bi kongres sprejel tako prepoved, bo Wilson vložil svoj veto. — Izjava Wilsonova se krije z njegovim odgovorom senatorju Stoneju.

London, 20. februarja. »Daily Telegr.« poroča: V decembru se je proti prejšnjemu letu izvozilo za 17.290.495 dolarjev več vojnega materiala, ki je šel večinoma na Angleško, Rusko in v Francijo.

Operacije ob sueškem prekopu.

Carigrad, 21. februarja. (Kor. urad.) Otomanski informacijski urad izjavlja, da so izmišljena poročila angleških in francoskih komuniquev, češ, da so se vdali otomanski ali arabski vojaki Angležem. Otomanski poizvedovalni oddelki so se umaknili, ko so izvedli poizvedbe.

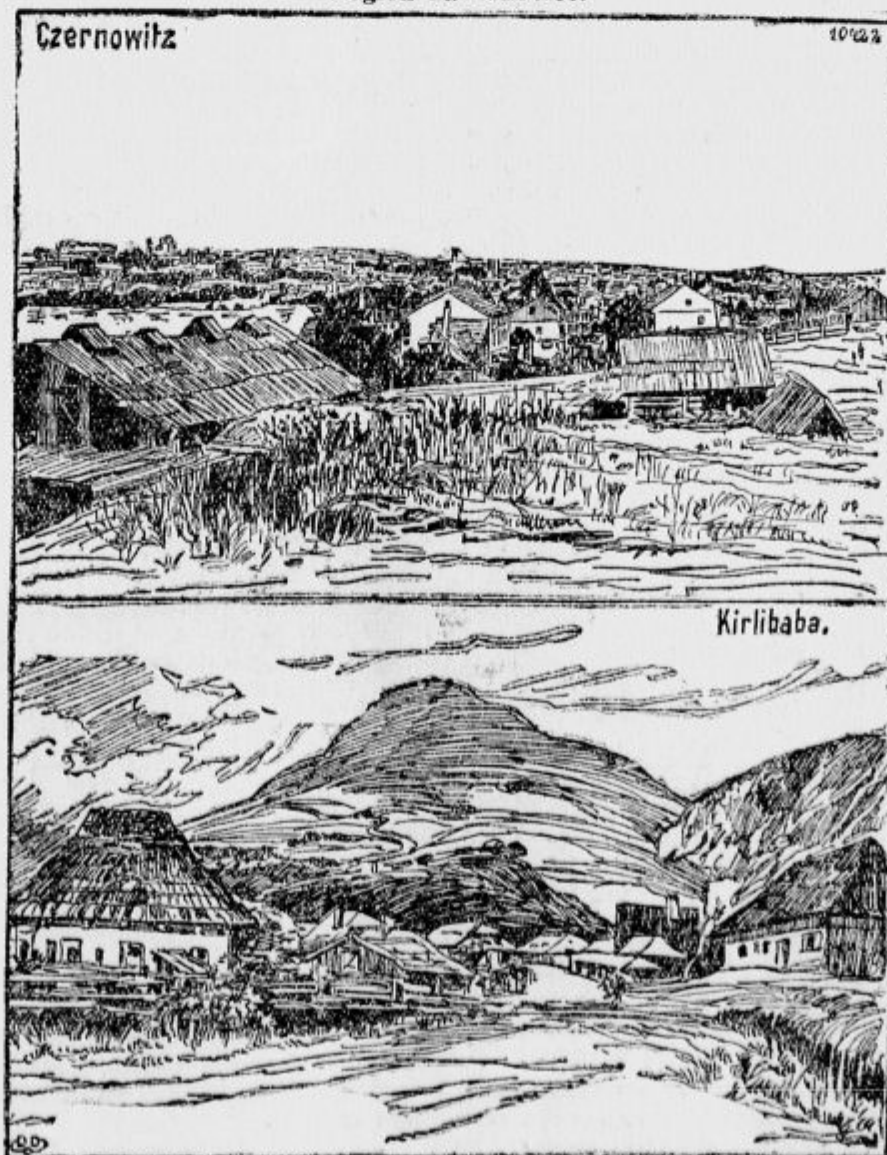
Poseben mir med Japonsko in Nemčijo?

Basel, 20. februarja. »Baseler Nachrichten« objavljajo iz Peterburga: Poluradno se brzojavlja, da je izjavil nemški poslanik Hintze v Peking: Mogoče je, da se sklene poseben mir med Nemčijo in Japonsko.

Podrobnosti o bombardiranju Belgrada.

Pariz, 19. februarja. »Daily Mail« poroča v svoji pariški izdaji iz Belgrada: V sredo popoldne je bil Belgrad srdito obstreljevan. Podrlo se je več poslopj in mnogo oseb je bilo ubitih ali ranjenih. Razgovarjal sem se ravno s knezom Pavlom, nečakom kralja Petra, v kraljevi palači,

Pogled na Črnovice.

Pogled na Kirlibabo.

kar je počila niti sto metrov proč granata, ki je porušila eno hišo in ubila dvoje ljudi.

Podmorski boji proti Angliji.

155 ANGLEŠKIH LADIJ POTOPLJENIH.

Frankobrod, 19. februarja. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Londona: Gibson Bowles dokazuje v listu »Daily Telegr.«, da je napačna Churchillova trditev o izgubi le 63 angleških ladij, Bowles računa, da je bilo potopljenih 155 angleških ladij.

V KANALU MRGOLE PODMORSKI ČOLNI.

Geni, 20. februarja. »Guerre Mondiale« vprašuje, če so že res vkrcali nove čete namenjene na evropsko celino. Zdi se, da je to nemogoče, ker v Kanalu migljajo podmorski čolni, toliko jih je.

PROMET V ANGLEŠKIH VODAH ZOPET NORMALEN?

Milan, 20. februarja. Iz Londona se poroča: Oficijozno se naznanja: »Nemška blokada je imela po vsej priliki neznaten vpliv na plovbo. Iz uradnega vira je razumeti, da je bilo število trgovskih parnikov, ki so pluli iz Dobra v obeh smereh, višje nego srednje. Tudi v Liverpoolu je včeraj število došlih parnikov prekašalo normalno mero in kupčija v pristanišču se ni v nobenem oziru zmanjšala.

TORPEDIRANI PARNIK »DINERA« — BIVŠA AVSTRIJSKA LADJA.

Pariz, 20. februarja. (Kor. ur.) Uradno naznanilo mornariškega ministrstva pravi: Ponoči pred 18. februarjem je neki nemški podmorski čoln ob dveh zjutraj v višini Dieppe obstrelil parnik »Dinera«. Dimnike so zaprli. Parnik se ni pogreznil, ampak je prispel v Dieppe. »Dinera« je avstrijski parnik, ki smo ga ob izbruhu vojne zaplenili in ga sedaj rabimo za se.

Pariz, 20. februarja. (Kor. ur.) Uradno se naznanja: Parnik »Dinera« je ob 12. uri opoldne prilul v luko Dieppe, kjer ga preiskujejo in nameravajo popraviti. Ladja je bila 20 milj od pristanišča obstreljena, ne da bi jo preje posvarili.

2000 ANGLEŽEV UTONILO.

Hamburg, 21. februarja. (Kor. urad.) »Hamburger Nachrichten« poročajo iz Stockholma: Nek angleški transport 2000 mož se je s parnikom vred v angleškem kanalu potopil.

POTOPLJEN ANGLEŠKI PARNIK »CAMBANK«.

Liverpool, 20. februarja. (Kor. ur.) Neki nemški podmorski čoln je v višini otoka Anglesen torpediral parnik »Cambank«, ki je vozil iz Cardiffa v Liverpool, na da bi bil »Cambank« posvarjen. Po eksploziji so bili ubiti 3 mornarji, dva mornarja sta utonila, ostale so rešili.

FRANCOZI IN ANGLEŽI O NEMŠKIH GROŽNJAH.

Pariz, 21. februarja. (Kor. urad.) Neki sotrudnik lista »Petit Parisienne« je vprašal mornariškega ministra, kako da sodi o nemški grožnji, da se potope vse ladje v Kanalu. Minister je

izjavil, da Francije in Anglije to postopanje ni presenetilo in da so odredili primerne odredbe.

ANGLEŽI NAROČAJO REŠILNE PASOVE.

Monakovo, 17. februarja. »Münchener Neueste Nachrichten« poročajo iz Londona: Angleški admiralat je pri 3 velikih tirkah naročil velikansko množino rešilnih pasov in rešilnih jopic, takozvanih »Mirand«. Dotične tovarne so najele 200 delavcev več, da zmorejo naročbo čimprej izvršiti.

NAZNANJENJE ANGLEŠKE BLOKADE NA ŠPANSKEM.

Madrid, 20. februarja. »Stefani« poroča: Nemški konzul v Cadixu je prosil brodolastnike, naj opuste pošiljanje svojih ladij na Angleško, kjer se je blokada oficijelno pričela. Isti konzul objavlja okrožnico, v kateri opominja španske ladje, da se naj ustavi, kadar zapazijo podmorske čolne kateresibodi narodnosti, ter naj pošljejo s čolnom poveljniku dotične podmorske ladje svoje listine.

ŠPANSKA LADJA POTOPLJENA PRI DOVERJU.

London, 20. februarja. »Stefani« poroča: »Daily Mail« naznanja, da so našli včeraj pri Goodwin Sands, severozahodno od Dovera, rešilen čoln španskega parnika »Horacio« iz Bilbao. O tej ladji se ni nič več slišalo, kar je zapustila luko bilbasko. »Horacio« je bil namenjen v West Hartlepool. Boje se, da je postal žrtev mine ali kakega nemškega podmorskega čolna.

POGIBELJ NORVEŠKEGA PARNIKA »BELRIDGE«.

Christiania, 20. februarja. (Kor. urad.) Zunanji urad je naročil generalnemu konzulatu v Londonu, naj takoj izvede pomorsko pravno razpravo s posadko parnika »Belridge«. Ravnatelj Jantben sodi, da Nemci parnika niso potopili. Kapitan parnika »Belridge« je brzojavil lastniku parnika, da je zadela ladja nesrečo, a da ne more še znati, če je ladja razbita ali jo je še mogoče rešiti. Kapitan ni poročal, da bi bil ladjo torpediral kak podmorski čoln ali da bi bila zavozila na kako mino.

KAPITAN PARNIKA »LAERTES« INTERNIRAN.

Berlin, 18. februarja. Iz Amsterdama poročajo listu »Morgenpost«, da se tam trdi, da je kapitan parnika »Laertes« zaradi zlorabe nizozemske zastave interniran.

SMRT ANGLEŠKEGA ADMIRALA.

Rim, 19. februarja. Iz Carigrada se poroča: Poveljnik angleškega brodovja v turških vodah, admiral Hardinge, je umrl na posledicah turškega obstreljevanja angleškega brodovja z zunanjih dardanelskih fortov dne 9. t. m.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 20. februarja. (Kor. ur.) Turški glavni stan izjavlja: Na raznih bojiščih se ni nič izpremenilo. Sovražnikovo brodovje ni ob včeraj podvzelo novih napadov na Dardanele.

GOLTZ PAŠA DOŠEL V SMYRNO.

Carigrad, 20. februarja. (Kor. ur.) Turški listi poročajo iz Smyrne: Maršal von der Goltz paša je došel sem in je bil sprejet z velikimi častmi.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Nemški uspehi v Vogezih in Alzaciji.

Berlin, 20. februarja. Veliki glavni stan: V Champagni severno od Perthesa in severno od Lesmenisa so včeraj napadali Francozi z zelo močnimi silami. Vsi poizkusi sovražnika, da bi prodrli naše črte, so se ponesrečili. Na nekaterih manjših točkah se mu je posrečilo vdreti v naše prednje jarke. Tam se boji še vrše. V solonem je bil sovražnik odbit.

Tudi severno od Verduna je bil odbit francoski nanad.

Pri Combesu so Francozi po silni artiljerijski pripravi vnovič napadli. Boj je še v teku.

V Vogezih smo z naskokom vzeli glavno sovražnikovo postojanko na višinah vzhodno od Sulzerna v širjavi 2 km, kakor tudi Reichacherkopf zahodno od Münstra.

Za višine severno od Mühlbacha se še vrše boji. Metzeral in Sondernach smo po boju zasedli.

Najvišje armadno vodstvo.

Odbiti francoski napadi v Champagni. — Nemški uspehi v Vogezih.

Berlin, 21. februarja. (Kor. ur.) Wolf-fov urad poroča iz glavnega stana:

Pri Nieuportu je zavozila neka sovražnikova ladja, ki je, kakor se zdi, iskala mine, na neko mino in se je potopila.

Sovražnikove torpedovke so izginile, ko smo jih obstreljevali. Na cesti Gheluvet-Yperu in ob kanalu južnovzhodno od Yperu smo vzeli po en strelski jarek. Nekaj sovražnikov smo ujeli.

V Champagni je bilo včeraj po težkih bojih prejšnjih dni primeroma mirno. Pri Combresu so bili odbiti 3 z močnimi silami in z veliko vztrajnostjo izvedeni francoski napadi z velikimi sovražnikovimi izgubami. Ujeli smo 2 častnika in 125 Francozov.

V Vogetih napreduje naš napad.

V ozemlju južnovzhodno od Sulzerna smo vzeli Hohroberg, višino pri Hohrodu in sili Bretzel in Widental.

Najvišje vodstvo armade.

Francosko uradno poročilo.

Geni, 21. februarja. Francosko uradno poročilo z dne 18. februarja se glasi: Med morjem in Oiso ni nič novega. Severno od Arrasa smo se polastili dveh sovražnih strelskih jarkov in zadali Nemcem velike izgube. Zaplenili smo en metalec min in več sto bomb. V dolini Aisne in pri Reimsu se vrši artiljerijski boj. V Champagni držimo vse ozemlje, ki smo ga včeraj in predvčerajšnjim osvojili. Med ujetniki je veliko častnikov. Od Maase do Vogezov ni ničesar poročati.

Poročilo ob 11. uri zvečer: V Belgiji smo odbili napad na naše strelske jarke vzhodno od Yperu. Obstreljevanje Reimsa še traja. V Champagni je sovražnik petkrat napadel, da bi zopet osvojil izgubljene strelske jarke. Vse napade smo odbili. Boj še traja. Danes smo dosegli nove uspehe. V Argonih so se ponesrečile vse nemške akcije. Na višinah ob Maasi smo odbili tri napade. V Vogetih med Lusse in Wissembachom pri Bonhomme se je sovražniku posrečilo zasedi višino 607 z enim polkom, poldruga naša stotnica ga je pa zopet pregnala. Odbili smo sovražni napad na sedlu severno od Farm Sudelle.

Zbiranje druge francoske armade.

Curih, 21. februarja. Zbiranje druge francoske armade, v katero veliko upajo, dobro napreduje. Vsak dan izkrcajo 3 do 4 tisoč angleških vojakov na francosko zemljo, a kakor se zdi, z indijskimi četami več ne računajo, ker ne prenese obnove. Zdi se, da nameravajo Nemci zopet energičnejše nastopiti proti Verdunu; v neki utrdbi so prisilili francoske topove, da so morali obmolkniti. Topničarje so večinoma pobili. Sitno točko med Anglijo in Francijo tvori vprašanje Sirske. Delcassé je osobito tozadevno obiskal London. V Alzaciji so, kakor se zdi, prekinili operacije, ker so čete namenjene v Alzacijo odpotovati v Srbijo.

Nemška ofenziva proti Calaisu.

Francosko časopisje poroča, da zbira Nemci velike čete na Flanderskem, ki pripravljajo ofenzivo proti Calaisu.

Kaznovani nemški letalec, ki je preletel švicarsko ozemlje.

Bern, 19. februarja. (Kor. ur.) »Wolf-ov urad« poroča: Nemška državna vlada je obvestila zvezni svet, da so po izvedeni preiskavi kaznovali tistega letalca, ki je preletel 2. februarja švicarsko ozemlje. Državna vlada je v tej izjavi živahno obžalovala polet.

Kako delajo angleški rekruti.

Amsterdam, 19. februarja. Listi poročajo iz Londona: V Belfastu je te dni stal pred vojnimi sodiščem neki Georg Downey, ker je od meseca januarja vstopil k nič manj nego petim različnim polkom, spravi vsako pot nadev in si dal vrhu tega pri vsakem polku izplačati predujem, nato pa pobegnili. Downey je bil obsojen na eno leto ječe ter za zmerom izključen iz armade.

Francozi proti miru.

Geni, 21. februarja. Pariški »Herald« poroča: Vlada je v zbornici predložila zakonsko predlogo, po kateri se mora vsako mirovno gibanje izročiti v razsodbo vojnemu sodišču.

Japonska proti Kitajski.

Iz Londona se poroča 19. t. m.: Glasom brzojav, ki so dosele iz Tokija, se kriza v vzhodni Aziji, ki so je povzročile japonske zahteve nasproti Kitajski, neprestano postruje. Japonski zunanji minister marquis Kato je odločno odklonil vsako nadaljnjo pogajanje bodisi s Kitajsko bodisi z drugimi državami in vstraja na takojšnjem sprejemu zahtev. Kitajski pooblaščenec v Tokiju je nato po nalogu svoje vlade izjavil, da Kitajski iz različnih vzrokov tačas ni mogoče sprejeti Japonskih zahtev v obsegu kakor žele v Tokiju. Splošno se sodi, da bo Japonska na to kitajsko izjavo odgovorila z izkrcavanjem čet na kitajski obali. Kitajska bo nato po vsej priliki pri vseh veleislah protestirala proti postopanju Japonske.

JAPONSKI ULTIMATUM KITAJSKI.

Kopenhagen, 21. februarja. Petrograjski »Nowoje Vremja« poroča iz Tokia:

Pod predsedstvom mikada je japonski ministrski svet sklenil staviti Kitajski ultimatum.

× × ×

AVSTRALCI SO PRIPRAVLJENI POSLATI NOVE ČETE.

Iz Sidneya se poroča: Ministrski predsednik New Galesa v južni Avstraliji je izjavil, da če bo Anglija zahtevala novih čet, bo vlada uporabila vsa sredstva, da se nabori takoj izvrše. Minister meni, da če bi morala avstralska federacija poslati še 100.000 mož, bi v New Galesu nanje spadajoče število novincev, to je krog 40 tisoč mož, zbrali tekem enega meseca.

KAKO ANGLIJA VABI VOJAŠKE NOVINC.

»Nieuwe Rotterdamsche Courant« poroča iz Londona, da slove zadnji lepak, ki vabi novince v angleško armado, naslednje: Anglija proti Nemčiji! Takoj se vpišite za veliki zvršetek mednarodne vojne! Vsak mož šteje za devet!

Vojne ladje v Sredozemskem morju.

Madrid, 20. februarja. »Stefani« poroča: Prošlo noč so baje videli ob obali pri Granadi luči od projektorjev mnogih vojnih ladij in so čuli kakih sto strelav iz topov. Drugo jutro ni bilo o vsem ne duha ne sluha.

Vremenske škode v Italiji.

Genova, 19. februarja. V Ventimigli je nevrete provzročilo mnogo škode. Veliko hiš in vrtov je uničenih. Krasna cesta ob morsk obali se je na več mestih porušila. Malo prej je šlo po cesti več sto šolskih otrok. Porušena mesta zaliva morje.

Lomilci ledu.

Ker na severu morje ponekod za več mesecev zamrzne, je treba večkrat ustvariti umetno pot skozi led. V ta namen služijo lomilci ledu. Za Rusijo je sedaj pozimi to posebne važnosti. Baltičsko morje je zaprto, Črno morje tudi. Ker do Murmanske obale na polotoku Kola še ni železnice, pride sedaj vpoštev samo pristanišči Vladivostok na daljnem vzhodu in pa Arhangelsk ob Belem morju. Zlasti Arhangelsk je velikega pomena in čuditi se moramo, da se je do pred 14 dnevi posrečilo priboriti si skozi led prehod do njega.

Lomilci ledu so široke ladje iz jekla. Spremaj so tako prikrojene, da se ladja s pomočjo vijakov lahko dvigne na led in ga s svojo težo zdrobi. Če led ni posebno debel, gre delo hitro od rok in za lomilec nastane cesta, po kateri plavajo posamni ledeni kosi. Nekoliko časa jo uporabljajo lahko torej tudi druge ladje. Tak tenak led lomilec kar sproti lomi. Če je pa skorja močnejša, se mora lomilec po vsakem dvigu popolnoma ustaviti, zdrobiti ledeno plast, potem pa se makniti nekoliko nazaj, da dobi nekak zalet za nov naskok na sovražnika. Treba je torej prav močnih strojev, da ladjo poženo naprej; biti pa mora ladja zlasti spredaj zelo trdno zgrajena, da je led ne zdrobi.

Na Nemškem so napravili prvega lomilca l. 1871. za doljno Labo, a ni dosti opravi, bil je preslab, samo 600 konjskih sil. Upoštevajoč izkušnje Nemcev so zgradili Danci za kodanjske pristanišče veliko večjo ladjo 1400 ton (a 2.83 m) in 2600 konjskih sil. V Ameriki so uporabljali navadne rečne parnike, zgrajene tako, da so si lahko delali pot skozi 60 cm debel led. Rusi so napravili l. 1896. za pristanišče v Vladivostoku lomilca »Nadjoznoj«, 1525 ton, 2900 konjskih sil, dolžina 55 m, širina 13 m. Znani admiral Makarov je naročil nato l. 1898. na Angleškem lomilca, ki naj bi bil tako močan, da bi prišel lahko do tečaja. Tako je nastal znani »Jermak«, imenovan po prvem osvoboditelju Sibirije, kozaku Jermaku. Dolg je 93 metrov, širok 21.6 m; poleg vodnega balasta v spodnjih delih in pa 3900 ton, premoaga obsega še

vedno 14.780 ton, stroji mu dajo moč 12.000 konjskih sil. Ko je ladja plula iz Angleške na Rusko, je premagala 1.5 m debel led, a kljub temu izgubila na hitrosti od 10 milj samo eno miljo (milja 1852 m, devet milj torej skoro 17 km na uro). Pozneje je opravila še večjo nalogo, zdrobila je ledene plasti debele 2.7 do 3.3 m. Bolj sitna kot led sam je snežena odeja na ledu, že pri debelosti 1.2 m za led in 46 cm za sneg na ledu je bil Jermak upehan in ni mogel več.

Ne vemo, če so mogli Rusi po izbruhu vojske prepeljati Jermaka v Belo morje; navadno je namreč nastavljen v Baltičskem morju. Po poročilih o plovbi po Belem morju se jim je moralo to posrečiti. Kajti jako težko si je misliti, da bi mogli navadni lomilci tam gori kaj opraviti, kjer je led še bolj trd in krhek, torej še bolj sovražen. In ker je tudi prostranost ledu veliko večja in voda za lomilec takoj zopet zamrzne, si ne moremo misliti, da bi bil mogel kdo drugi opravljati ta posel kot Jermak.

Dnevne novice.

+ **Končno zadoščenje.** Mesečnik »Bonifatius-Korrespondenz« je objavil v zadnji številki kot dopolnilo k že znanemu popravku še sledeče priznanje:

»Popravek. — K izjavi g. vseučiliškega profesorja dr. Ivana Ude na str. 22. tekočega letnika »Bonifatius-Korrespondenz« glede članka: »Katol. duhovščina. Nacionalizem. Izdajstvo« je še pripomniti, da so pristojne oblasti zdaj tudi zadnjega izmed onih duhovnikov, ki so jih bili ob početku vojske zaprli, oprostile, ker se je izkazalo, da je tudi ta popolnoma nedolžen.«

— **Vojna odlikovanja.** Srebrno hrabrostno svetinjo 2. razreda sta prejela četovodja Franc Perhavec in topničar Anton Novak od težke havbične divizije št. 3. — Mornariški nadkomisar I. razreda Ruprecht Pivec je dobil pohvalni dekret vojnega ministrstva, mornarični oddelek. — Pri 27. črnovojniškem polku so prejeli srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda četovodje: Franc Berdnik, Jožef Mohorič in Franc Anžič ter infanterist Egidij Žarn, nadalje četovodja Karol Klajnsček od 7. lovškega bataljona, doma iz Gorice, kateri se nahaja na bojnem polju v Karpatih že šest mesecev, je odlikovan z veliko srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda. Imenovani Klajnsček bode dobival za njegovo hrabrost pred sovražnikom od svetinje vsak mesec do smrti po 15 kron. Živeli vrli slovenski vojaki!

— **Novo umevanje.** Pod tem naslovom nadovezuje zagrebški »Hrvat« na govor grofa Julija Andassyja povodom spomina pokojnega preporoditelja madžarskega Szechenyja v budimpeštanskem kazinu. Grof Andassy je rekel, da se Madžari z istim spoštovanjem in isto ljubeznijo spominjajo vseh, ki se skupno bore na bojiščih in da istotako spoštujejo in ljubijo vse narodne znake in zastave, ki so navduševale naše tovariše v skupni borbi! Bog dal, — je vzkliknil govornik — da bi tako ostalo za vse čase! — »Borba, v kateri se danes borimo rama ob rami, drug ob drugem, naj pojači zaupanje in ljubav njih, ki sta jih spajala usoda in zakon, da se ne slabe medsebojno, marveč da se medsebojno jačijo. Na to pripominja »Hrvat«: To, kar je grof Andassy izrekel šele sedaj, so že od davna branili in priporočali prvi ljudje slovanskih narodov v monarhiji Habsburgov, počenši od Smolke in Palackega do Kramafa in Kreka. Posebno od hrvatske strani je bila v javnosti zopet in zopet naglašena misel, da je Hrvatski in Hrvatom z ozirom na razmerje napram celokupni monarhiji kot ideal taka uredba političnih in narodnostnih razmer v monarhiji Habsburgov, kakor obstoji v Švici. Najmanjše krivde je na Hrvatih, in na Slovanih monarhije sploh, ako misel, ki odzvanja iz gornjih Andassyjevih besed, do danes niti od daleč

ni uresničena. Z druge strani pa grof Andassy in toliki drugi v njegovi domovini — ako jim je do resnice — ne bi mogli reči o sebi, da niso bili že večkrat v položaju, ko bi bili lahko kaj storili za uresničenje te misli. Zato ni nič čudnega, da take besede iz njegovih ust delujejo nenavadno in da — vzbujajo nezaupanje (skepsa). Oni pa, ki so jim bile namenjene te lepe besede, morejo reči s polno pravico: za lepe besede dajemo samo — — — lepe besede!

— **Olajšave za abiturijente in druge dijake ob vstopu v vojaško službo.** Dunaj, 20. februarja. (Kor. urad.) Ker je zaukazano, da se v letih 1895 in 1896 rojeni mladenci pritegnejo v črnovojniško službo z orožjem, je naučni minister izdal za dijake srednjih šol nekaj nadaljnjih izjemnih določb. Tako se dijaki letnikov 1895 in 1896, ki so osmošolci na gimnazijah ali sedmošolci na realkah ter gojenci četrtega razreda učiteljskih, ki bodo pri pregledu (prebiranju) spoznani za sposobne, pripuste takoj k zrelostnemu izpitu, in sicer po sedaj veljavnem načinu. Ravno tako morejo takoj delati zrelostni izpit osmošolci, oziroma sedmošolci, rojeni leta 1897, ki bi se oglasili za prostovoljni vstop v vojaško službo. Dijaki vpoklicanih letnikov, vstevši letnik 1896, ki obiskujejo predzadnji ali kak drug razred srednjih šol, trgovinskih akademij itd., dobé, ko dejansko nastopijo aktivno službo, pred postavno dobo spričevalo o razredu, ki so ga obiskovali, ako imajo pričakovati sploh spričevalo, ki bi jih upravičilo za vstop v višji razred. Privatisti smejo polagati izpite predčasno.

+ **C. g. Hubert Rant,** divizijski župnik 6. infanterijske divizije, je imenovan za vojaškega nadkurata.

+ **Dunajska medicinska fakulteta** zahteva postavbo o cepljenju koz. C. kr. kor. urad poroča: Proforski kolegij dunajske medicinske fakultete je soglasno sklenil resolucijo, kjer naproša naučno ministrstvo, naj se zavzame za postavbo o cepljenju koz. Resolucija opozarja, da se je v popolnem obsegu izkazalo nemško načelo o postavnih dolžnostih za cepljenje koz v prvem letu starosti in za ponovljenje cepljenja v enajstem letu starosti.

+ **Pogreb rajnega nekdanjega krškega knezoškofa dr. Ježeta Kahna.** Celovec, 18. februarja. (Kor. ur.) V opatiji Tancenberg je danes solnograški knezondskofof dr. Kaltner z asistenco krškega knezoškofa dr. Adama Heiterja in ljubljanskega knezoškofa dr. Antona Jegliča slovesno blagoslovil truplo bivšega krškega škofa dr. Jožeta Kahna. Mrlica so nato položili v rakev samostanske cerkve. Deželno vlado in naučnega ministra je zastopal deželni predsednik grof Lodron-Laterdin; nadalje so bili navzoči koroški deželni glavar baron Aichelburg-Labia, veliko zastopnikov koroške duhovščine in mnogo pobožnih vernikov iz vseh delov Koroške.

+ **Ozdravela nadvojvodinja Marija.** Korespondenčni urad poroča, da je nadvojvodinja Marija (Rainer) po katarju toliko okrevala, da se več ne izdajajo zdravniški izvidi o stanju bolne.

+ **Dr. Bilinski,** bivši skupni finančni minister, je bil 20. t. mes. izvoljen za načelnika »Poljskega kola«.

+ **C. g. Ignacij Ervar,** kaplan pri Sv. Ilju pod Turjakom, je vpoklican kot vojni kurat v Gradec. Štiri njegovi bratje so že bili vsi v vojni službi. Izmed teh je eden (Anton) mrtev, drugi (Jože) se pogreša, Janez je ranjen s strelom v glavo in France je bil ranjen in se zdravi v Gradcu.

— **Več sto galitskih beguncev Poljakov in Rusinov** je te dni zapustilo Kranjsko. Odpeljali so jih v Gmünd, kjer so zanje napravili novo taborišče.

— **»Ilustrovani Glasnik«** št. 26. ima sledeče slike: Naglo umikanje Rusov iz Bukovine. — Eksplozija granate, izstreljene iz motornih baterij kal. 305 cm. — Krogla možnarja kalibra 42 cm. — Zadnja pomoč mornarja. — Upor Indijcev zoper Angleže. — Rusi v Karpatih. — Padli junaki: Desetnik Franc Zanoškar, Alojzij Matko, poddesetnik Matija Hrašovec, desetnik Franc Jančič, desetnik Anton Krč, Martin Krč, Janez Ravnikar, Ivan Stopar, četovodja Ivo Šijanec, Franc Kurnik, Anton Stazinsky, Janko Maierhofer. — Častniki divizijskega trena 22. (ljubljanske) divizije. — Skupina divizijskega trena 22. (ljubljanske) divizije. — St. Vid nad Waldeckom. — Bolnišnica za bojno črto. — Podčastniki vojne bolnišnice 5/3. — Avstrijska poljska kuhinja. — Prizor iz bojev v Vzhodni Prusiji. — Boj za karpatski prelaz. — Politični kaznjenci v Sibiriji.

— **Padel je 9. februarja** v Karpatih rezerv, poročnik 97. pešpolka Josip Mocher.

— **Novi sarajevski zborni poveljnik.** Namesto umrlega sarajevskega zbornega poveljnika, generala pehote Mihaela Apvela, je imenovan podmaršal Vinko Foks,

AVSTRIJSKI TEŽKI TOPOVI.

Naši težki topovi imajo v sedanjih vojni veljavno vlogo. Današnja slika nam predstavlja 305 cm moforski možnar, ko

deluje; v ospredju vidimo, kako na malem voziču peljejo kroglo, da z nova napolnijo možnar.

— **Podružnica »Rdečega križa«** v Trzinu je priredila pustne dni cvetlični dan. Več gospodičen je prodajalo razglednice »Rdečega križa«, suhe in sveže cvetlice. Že v nedeljo se je razprodalo tisoč suhih cvetlic ter 400 razglednic, v torek mnogo svežih cvetlic, zlasti nageljnove. Naše vrle gospodične so porabile vso Evinu zgovornost, da so prodale do zadnje cvetke. Čistega dobička nam je ta prodaja cvetlic donesla lepo vsoto 500 K.

— **Velikodušen dar.** Velikodušna sta se izkazala g. deželni poslanec baron in g. baronica Apfaltrern na Križu pri Komeni, ki sta 27 domačih vojakov oskrbela z zimsko obleko.

— **Obdavljenje vojaških dobaviteljev,** ki delajo zdaj ogromne dobičke, priporoča »Kölnische Zeitung«. Priporočljivo tudi za našo državo.

— **Na severnem bojišču se je poročil** 6. t. m. črnovojnik Ivan Breznik s Koroskega. Poročilo pravi, da je duhovnika nadomeščal poročnik, ki je prečital od župnika poslane tiskovine. Nevesta ni bila navzoča, ker je doma na Koroskem.

— **Oseba vest.** Praporščak Gabrijel Majcen od bosansko-hercegovskega pešpolka št. 2 je imenovan za poročnika. Mladi poročnik je član katoliškega akademičnega društva »Danica«.

— **Prebiranje mož od 43. do 50. leta starosti ne bo.** Listi poročajo: Mož med 43. in 50. letom ne nameravajo prebirati oziroma novačiti, ker so že zadostili črnovojniški dolžnosti.

— **Iz župnije Mirna** je sedaj 98 vojakov v vojski. Padlo jih je dosedaj 5, namreč: Bajec Ben iz Mirne, Kolenec Anton iz Zabrja, Sladič Alojzij iz Zlebine, Franc Kravcar iz Volčjihnjiv in Rudolf Janez iz Cirkna. — O Bajcu in Rudolfu pa se zadnji čas sliši, da sta še živa, četudi je že vojaško poveljstvo uradno županstvu sporočilo njihovo smrt.

— **Slovenski visokošolec z Goriškega umrl v Nemčiji.** V petek popoldne je došla v Gorico brzojavna vest, da je umrl v Frankobrodu v Nemčiji slovenski visokošolec Marij Besednjak iz Gorice.

— **Najvišje cene za prašice** je predlagal vojni odsek državne zveze nemških mest pri nemški državni vladi.

— **Gališki advokati na Dunaju.** Nižjeavstrijska odvetniška zbornica je gališkim advokatom odredila dovoljenje za izvrševanje odvetniške prakse na Dunaju. Gališki advokati so se med seboj organizirali ter se hočejo toliko časa boriti, da se umakne omenjena prepoved. — Tudi sicer se kaže na Dunaju neko nasprotje proti gališkim beguncem. Umevno je, da so Poljaki vsled tega ogorčeni.

— **Zopet prijet tat vojakom namenjenih darov.** V Libušinu na Češkem so zaprli 34letnega poštnega pomožnega slugo Františka Botruba. Osumljen je, da je kradel vojakom namenjene darove.

— **Nakupovalno društvo** je ustanovilo več stanovskih organizacij in zadrž v Gradcu. Nahaja se v Gradcu, Murplatz 9.

— **Cene govejemu mesu v Gradcu od 22. do 28. februarja:** Kilogram govejega mesa 19 dg priklade prve vrste ne nad 2 K 30 h, druge vrste ne nad 2 K 14 h, tretje vrste ne nad 1 K 98 h, brez priklade prve vrste 2 K 76 h. Kravje, bikovo in meso mlade živine z 19 dg priklade prve vrste ne nad 2 K, druge vrste ne nad 1 K 84 h, tretje vrste ne nad 1 K 68 h, prve vrste brez priklade 2 K 40 h.

— **Neprijeten preprij nastane prav pogosto,** če mož, ki je prišel truden in lačen od dela domov, ni postrežen dobro za jedjo in pijačo. Pa je tudi v resnici zelo zoperno, če postavi žena možu na mizo n. pr. slabo kavo. Pa vendar ni nič lažjega kot skuhati dobro kavo, odkar je na prodaj »cikorija obmejnih Slovencev«. Tisti gospodinjci torej, ki ne mara brezpotrebne preprijave v hiši zaradi slabe kave, prav nujno svetujemo, da kupuje samo to cikorijo, ki je obenem tudi pristno domačo blago. Vsaka naša gospodinja naj torej kupuje in priporoča izvrstno domačo »cikorijo obmejnih Slovencev«!

Poznanjski nadškof umrl.

Poznanj, 20. februarja. (Kor. ur.) Nadškof v Poznanju—Gnezu dr. Likowski je umrl danes ob 7. uri zvečer.

Ljubljanske novice.

Ij **Leno prosimo**, da bi vsakdo, ki ima iz knjižnice Kat. tisk. društva izposojeno kako knjigo ali revijo, čimprej poskrbel, da jo vrne, ker se bo knjižnica nanovo uredila in izpopolnila.

Ij **Odlikovan** je bil s srebrno hrabrostno svetinjo zobotehnik, sedaj četovodja pri 20. lovskem bataljonu gosp. Ferdo Palovec. Odlikovanje se nanaša na hrabrostni čin, ki ga je nedavno sam opisal v našem listu.

Ij **Umrl** je v soboto zvečer g. Jernej Kovač, trafikant in gostilničar na Karlovski cesti poleg mosta. Rajniki je bil vedno naš zvest somišljenik. Naj v miru počiva!

Ij **Nadporočnik** je postal uradnik dež. odbora g. Ivan Možina, ki služi pri 27. domobranskem polku pri 2. nadomestni stotniji na Rakovniku.

Ij **Iz ruskega ujetništva se je oglasil** že od 20. avgusta 1914 pogrešan naš vrli somišljenik Ivan Ravnikar iz Most. Včeraj je žena dobila njegovo pismo iz Rusije.

Ij **Poizkušen samoumor neznanca v št. Petru.** — Težko ranjenega pripeljali v Ljubljano. Hrvatski listi poročajo: Vojaške oblasti na Reki so izvedele, kakor poroča »Fiumei Estilap«, da se nahaja v mestu neki človek, ki se izdaja za nadporočnika. Vojaškim oblastem se je v resnici posrečilo ujeti tega »nadporočnika« na vlaku Reka—Št. Peter. Pred aretacijo se je hotel »nadporočnik« ustreliti, pa ga krogla ni smrtno ranila. Nahaja se sedaj skupaj s svojo znanko v št. Petru pod vojaškim nadzorstvom. — Tega moža so včeraj težko ranjenega pripeljali v Ljubljano. Trdi, da je nadporočnik Riedl in da je bil v Galiciji. Ako je res nadporočnik in zakaj se je poizkušal umoriti, bo dognala preiskava.

Ij **Barake za nalezljive bolezni.** Če tudi se dosedaj v Ljubljani še niso razširile nalezljive bolezni med civilnim prebivalstvom, se je mestna občina odločila na ljubljanskem polju postaviti nekaj barak za nalezljive bolezni, da je tako pripravljeno za vsak slučaj. V prvi vrsti bodo barake namenjene za osebe, ki so zbolele za pegastim legarjem. O tem bo razpravljala občinski svet v svoji prihodnji seji.

— **Raport** za ranjene in bolne častnike pri štacijskem poveljstvu. Uradno sporočilo, ki smo je priobčili o raportih za ranjene in bolne častnike, je spremeniti v toliko, da se vrše ti raport dne 23. februarja.

Ij **Najdena je precejšnja vsota denarja.** Kdor je denar izgubil, naj se oglasi pri g. Jakobu Bergant, Krakovski nasip 16.

Ij **Umrli so v Ljubljani:** Ottilija Golob, žena skladiščnega delavca drž. železnice, 44 let. — Josip Mazi, čevljarški pomočnik, 22 let. — Marjan Povhe, sin gledališkega režiserja, 13 mesecev. — Matevž Por, kajzar, 49 let. — Fran Jugović, pešec 17. pešpolka. — Peter Drehsler, črnovojnik 17. pešpolka. — Ivan Mrak, čevljarški mojster in posestnik, 50 let. — Emilija Kepa, bivša tovarniška delavka, 40 let. — Terezija Čehun, gostilničarka in hišna posestnica, 59 let. — Marija Černivec, bivša kuharica, 75 let. — Jurij Sorle, črnovojnik 17. pešpolka. — Peter Kamenšek, pešec 97. pešpolka. — Tomaž Lukan, užitkar, 64 let.

Ij **Dotični pogumni nadporočnik**, ki je skočil v petek v Ljubljano za črnovojnikom, za katerega ime se še danes ne ve, ker je izginil med valovi, je gospod Decaneva. Tudi ta se je vsled dročte vode komaj sam rešil.

Ij **Zblaznil** je v cukrarni črnovojnik bivši Seemannov delavec iz Glinice Ivan Strekelj. Oddali so ga na opazovalni oddelk. Siromak ima doma ženo in 4 nepreskrbljene otroke.

Ij **Pod vlak** je hotel iti. V soboto popoldne sta šla proti II. železniškemu prelazu na Glincah dva vojaka. Ko se je blizal tovorni vlak, se je eden vrغل na progo, da bi ga povozil vlak. Tovariš ga je še pravočasno rešil gotove smrti, nato so pa prihiteli civilni ljudje in drugi vojaki in ga odvedli v rezervno bolnišnico v šoli na Glincah.

Ij **Nagla smrt.** V soboto proti večeru se je 36letni črnovojnik Ivan Šelovin iz Sežane v gostilni v Kolodvorski ulici št. 24 nagloma zgrudil in umrl. Poklicana policijska komisija je odredila, da so njegovo truplo prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

V Berlinu zatvorili kabarete. Vsled posredovanja vojaških oblastev je policijski ravnatelj v Berlinu prepovedal vsako vrsto godbenih, pevskih in varietetnih predstav po kavarnah, restavracijah in podobnih lokalih. Glavni razlog te odredbe je ta, da so se v teh zabaviščih zbirale sumljive osebe, zlasti ženskega spola, ter so bile te predstave pravzaprav le nadaljevanje poslovanja že preje zatvorenih nočnih lokalov, le da je bil urnik izpremenjen.

— **Petelin na bojišču.** Krakovska »Nowa Reforma« piše: Naši vojaki so večkrat opazovali, da so se za časa nočnih pohodov, patrolnih obhodov, izpadov itd. po krajih, ki jih je prebivalstvo popolnoma zapustilo, naenkrat začeli oglašati petelini, katerim so zopet odgovarjali drugi. Ščasoma so potem dognali naši vojaki, da to niso petelini, temveč nočne straže in patrolje sibirskih polkov, ki so tako naznanjale svojim četam, da se bližajo sovražne patrolje.

Trdovratni boji za Stanislav. — Rusi dobili ojačenja.

Dunaj, 22. februarja. Vojni poročevalci poročajo: Zbiranje novih ruskih sil v vzhodni Galiciji je privedlo včeraj pred Stanislavom do ljutih bojev. Rusi trdovratno branijo mesto. — V Karpatih se borenje nadaljuje.

Razna poročila.

NAGLE JAPONSKE VOJNE PRIPRAVE.

Kodanj, 20. februarja. Listi poročajo iz Pekinga: Japonski državljani zapuščajo hitro Peking in Kitajsko. V Šantungu so pričeli graditi dve strateški železnici, ne da bi bili izposlovali dovoljenje kitajske vlade. Iz Šoula in iz Port Arturja so radi vojnih priprav izgnali Japonci vse inozemce.

FRANCOSKI ARTILJERIJSKI ČASTNIKI V SRBSKI ARMADI.

Milan, 20. februarja. (Kor. ur.) »Corriere della sera«: V srbski armadi se nahaja veliko francoskih artiljerijskih častnikov. Težke čez Solun dole francoske topove so uvrstili v nekaterih utrdbah.

ANGLEŠKE ČETE V BELFORTU.

Curij, 19. februarja. Vojaški upravi v Belfortu je ukazano, naj pripravi do konca februarja stanovanja za 50.000 angleških vojakov.

SKUPNI FINANČNI MINISTER DR. PL. KÖRBER V SARAJEVU.

Budimpešta, 20. februarja. (Kor. ur.) »Korriere«: Kakor poroča ogrski korespondenčni urad, se je skupni finančni minister dr. pl. Körber danes popoldne podal od tukaj v Sarajevo.

ERNST VERGANI UMRL.

Dunaj, 20. februarja. Ustanovitelj in izdajatelj lista »Deutsches Volksblatt« je danes umrl na srčni kapi. Rojen je bil dne 15. marca 1848.

MESTNA GARDA V DUBROVNIKU.

Iz Dubrovnika se poroča: Razen uradnikov, učiteljev, lekarnarjev, zdravnikov in duhovnikov so poklicani vsi moški od 16. do 50. leta iz dubrovniškega okraja na mestni magistrat zaradi obvezne službe v meščanski gardi.

9000 VOJNIH UJETNIKOV ZA ŠLEZIJSKE RUDNIKE.

Berolin. Vojna uprava je rudniški industriji v gornji Šleziji nakazala 9000 vojni ujetnikov, ki so izvežani rudarji, za delo v rudnikih.

GENRAL PAU V SRBIJI.

»Neue Züricher Zeitung« se poroča iz Saint Germaina: General Pau se je na povratku iz ruskega generalnega štaba ustavil v Nišu, navidezno zato, da razdeli hrabri srbski armadi odlikovanja, v resnici je bila pa njegova naloga ta, da se prepriča in pojasni svoji vladi in vojaškim oblastem, kakšen je položaj v Srbiji. (Neka druga vest se glasi tako, da se je general Pau mudil v Nišu na svojem potu v Rusijo in ne na povratku.)

SRBSKI PRINC JURIJ O VOJSKI.

Iz Rima se poroča: Srbski princ Jurij se je podal vsled bolezni na rivijero. Medpotoma je v Rimu izjavil dopisniku »Tribune«, da ne veruje, da bi se kmalu zopet pričele sovražnosti. Avstrijske čete imajo na severnem bojišču važnejše opravilo. Sedanji odmor zelo dobro deje srbski armadi, ker more izpopolniti svoje kadre in obnoviti material. Seveda princ Jurij ni za trenutek ne dvomi o končnem uspehu tropsporazuma. Iz celega srca želi skorajšnji konec vojske, katerega bi pospešil, če bi posegel v vojsko nov faktor (Italija), ki bi odpravil ravnotežje, katero sedaj skoro onemogočuje odločitev.

KOLIKO VELJAJO NAŠE KRONE V INOZEMSTVU.

Dunaj, 20. februarja. (Kor. ur.) Kurz za preračunavanje avstroogrške vrednote se je pri plačilih v Nemčijo do nadalje odredbe določil tako, da odgovarja 100 mark 128 kron in 50 vin. Kurz za preračunavanje pri plačilih v Švico se je za sedaj določil na 100 frankov enako 112 kronam.

ZASEDANJE GRŠKE ZBORNICE.

Atene, 17. februarja. (Kor. ur.) Zbornica je pričela danes zborovati.

NEMŠKI POSLANIK ODPOTOVAL IZ ATENE.

Atene, 18. februarja. (Kor. ur.) Nemški poslanik grof pl. Quadt je zapustil včeraj Atene in se je vkrcal na grško bojno ladjo »Helle«, s katero se odpelje v Brindisi. Njegov naslednik se z isto ladjo pripelje v Atene.

SVETOVNA RAZSTAVA V SAN FRANCISKU OTVORJENA.

San Francisco, 20. februarja. (Kor. urad.) Včeraj popoldne je bila otvorjena razstava.

TRI MILIJONE MARK ZA NAKUP ŽIVIL.

Mesto Heidelberg je najelo tri milijone mark posojila, da nakupuje živila.

MOSKOVSKI IZGREDNIKI OPROŠČENI.

Iz Moskve se poroča, da so bili izgredniki, ki so razbijali nemške trgovine v Moskvi, oproščeni.

Grejeve izjave.

London, 20. februarja. (Kor. urad.) V seji spodnje zbornice dne 18. t. m. je sir Edvard Grey v svojem odgovoru na neko interpelacijo izjavil, da z ruskim posojilom niso zvezani nikaki politični pogoji, niti se ni kaj takega predlagalo. Glavna vez, ki tačas veže oba naroda, je vojna. Ni v položaju, da bi sedaj podal izjavo o ustvaritvi trajnih trgovinskih odnošajev med obema deželama. — O japonskih zahtevah nasproti Kitajski je izjavil Grey, da tačas zbornici ne more podati nobenih poglobljenih o zaupnih informacijah, ki jih je prejel od Japonske. 5. septembra leta 1914 se je med britansko, francosko in rusko vlado v Londonu podpisala pogodba, ki se je tedaj objavila v časopisu in v kateri so se navedene države dogovorile, da med vojno ne sklenejo nikakega separatnega miru. Dogovorile so se tudi, da, če pride do mirovnih pogajanj, se bodo stavili mirovni predlogi le v sporazumu z vsemi zavezniki. Člen 11. angleško-japonske pogodbe vsebuje iste obveznosti in veže pri ureditvi vprašanj, ki nastanejo radi vojnih dogodkov na Daljnem Vzhodu, edinole štiri navedene vele-sile.

Vpad Albancev v Srbijo.

Genf, 21. februarja. »Agence Havas« poroča iz Niša o vpadu Albancev v Srbijo: Napad Albancev se razteza na celo albansko-srbsko mejo proti Ohridi, kjer so se naše maloštevilne čete morale umakniti. Čazasan je zopet v naših rokah. Predvčeršnjim so se vršili ves dan boji pri Ruini in Revcu. Boji so se nadaljevali tudi včeraj. Krščansko obmejno prebivalstvo je pobegnilo v Strugo. Včeraj smo izgubili 30 mož. Pri Prizrenu so Albanci prenehali napadati. Prizren je izven nevarnosti. Pričakuje se, da bodo naše čete prav kmalu vnovič vkorakale v Vranico.

Kodanj, 21. februarja. Iz Niša poročajo: da so Albanci osvojili mesto Ohrido.

Pasić ni odpotoval iz Aten.

Niš, 20. februarja. (Kor. urad.) Srbski tiskovni urad poroča: Napačna so v inozemskem časopisu objavljena poročila, da bi bil Pasić nenadoma hitro odpotoval v Atene. Poročilo je moglo povzročiti le potovanje Pasićeve gospe, ki se je podala s svojimi otroci v inozemstvo.

Napovedana slavka angleških železničarjev.

Amsterdam, 20. februarja. 50.000 angleških železničarjev zahteva 15odstotno povišanje plač in stavka. Irski železničarji so že dosegli, kar so zahtevali.

Iz vojne.

Vrl slovanski častnik.

Bilo je v mestu T., ko smo dobili povelje oditi na bojno polje. Zvečer, preden smo odšli, pristopi k nam poveljnik naše stotnije, nadporočnik, in nas navduši s temi besedami: »Možje! Prišel je čas, da pokažemo svojo ljubezen do svojega cesarja in do svoje ljube domovine, čas, da izpolnimo svojo prisego »za vero, dom in cesarja!« Straha ne imejmo, nego pogumno in veselo stopimo na bojno polje. Zgrabimo za orožje in pokažimo svojo moč ter tako dejansko izpolnimo svojo prisego in pokažimo svojo ljubezen do našega presvitelega vladarja in do domovine. Zanašajmo se na pomoč od Boga, kateri nam bo pomagal, da izpolnimo to

svojo prisego in svojo najsvetejšo dolžnost. Bodimo edini, častniki kakor moštvo, bojurno se vsi za enega, eden za vse. Če se bomo tako bojevali, bo zmaga naša. Zakličimo našemu svetlečemu vladarju trikratni: »Živijo!« — Vsi smo bili veseli, in navdušeni smo odšli na bojišče. Pod njegovim vodstvom smo imeli tudi lepe uspehe. Naj omenim, da je ta častnik, ko smo bili v mestu B., večkrat zvečer z nami molil v cerkvi sv. rožni venec. Na bojišču je bil vedno pred nami in nas vedno navduševal: »Nič se ne bojte, možje, Gospod Bog je z nami!« Bog nam daj mnogo takih vrlih, pobožnih, pogumnih in na Boga zaupajočih častnikov! — Črnovojnik.

Maščuj našega dobrega prestolonaslednika!

Sin piše starišem med drugim: Dragi oče in mati! Pol leta je že minulo, odkar sem se poslovil od ljube domače hiše in od Vas, ljubi oče in mati! Kako se mi je pri slovesu trgalo srce! Toda ko sem začul Vaš hrabri glas, dragi oče: »Sin moj, maščuj našega dobrega prestolonaslednika!«, tedaj mi je pogum prevzel prsi in ta pogum me ni zapustil niti trenotek več. Vaš glas in Vaše besede sem čul sredi najhujšega grmenja topov, sredi najhujšega bojnega hruma in hladnokrvnost me nikoli ni minila. Vedno sem si mislil: Spolnujem voljo svojega očeta! Zares, veliko smo prestali vojaki v teh šestih mesecih na bojnem polju: lakote, mraza in drugega pomanjkanja, prečuli smo nešteto noči in bili 48 dni neprestano v ognju. Kaj takega zmora le velika ljubezen do domovine in cesarja. Upam, da me Bog tudi v bodoče varuje hudega.

Križec mora biti, če ne zlat pa svinčen.

Stotnijski trobentač 17. pešpolka Robert Zobovnik, ki je bil radi svojega hrabrega obnašanja pred sovražnikom v službi povišan, je pisal svojemu bratu med drugim:

Mi moramo zmagati, ker se borimo za pravično stvar. Če bom padel, bom padel za domovino. Zivel cesar Franc Jožef! Zivela Avstrija! Smrt Rusom! Še jih bom, upam, nekaj pobil. Križec mora biti, če ne zlat, pa svinčen! — Oprostite slabi pisavi, a v gozdu na drevesu se ne da lepo pisati. Srčen pozdrav vsem skupaj!

Iz srbskega ujetništva se je oglašil.

»Dragi prijatelji! Naznanjam ti, da se nahajam v srbskem ujetništvu in sicer sem v bolniški kuhinji, ker sem bil tudi prej vojaški kuhar, kakor ti je znano. Dne 5. decembra 1914. sem bil ujet in naš doktor, ko sva ranjence obvezovala. Dela imam dovolj. Na veselo svidenje. Z Bogom!« Anton Gorjup.

Živi pokopani od sovražne granate.

Slovenski vojak Rado Polak, doma iz Slov. goric, piše iz severnega bojišča: Predragi starši! Komaj pridem enkrat do tega, da Vam poročam par vrstic. Ležali smo nekega dne v okopih. Granate, šrapneli in puškinske kroglice so silovito žvižgale. Bilo je, kakor bi mislil biti sodni dan. Jaz in dva druga smo ležali ob robu jarka. Naenkrat prižvižga sovražna granata in ni še minilo par sekund in bili smo vsi tri meter pod zemljo. Granata je namreč vrgla na nas ogromno plast prsti. Tisti, ki je bil poleg mene, reče: Gospod korporal, sedaj bomo pa vsi mrtvi. Nekaj časa smo rili kakor krti, otem pa smo utihnili in se umirili. Čez kake četrt ure so nas pijonirji odkopali. Naš gosp. stotnik je vprašal, koliko je mrtvih. Hvala Bogu in Mariji, ostali smo vsi zdravi! Na tisto mesto, kjer smo bili zakopani, je padel pozneje šrapnel, torej bi bili itak mrtvi. Obvarovala nas je torej res Devica Marija. Ko bom imel priliko, Vam poročam kaj več. — Sedaj Vas pa iskreno pozdravlja Vaš Radko.

Slovo padlega moža od žene in otroka.

Vojni kurat 22. infanterijske divizije č. g. Franc Kren piše dne 7. februarja s severnega bojišča:

Dragi! Hvala za častnike! Razdelim jih, ko jih sam prečitam, med naše slovenske fante, ki jih tudi z veseljem čitajo, kolikor jim pripušča čas. Hvala tudi za pismo! Vedno me zelo razveseli poročilo od domačih ali znancev. Oče se mi smilijo, ker mora tudi Matija obleči vojaško suknjo! Jaz rajšam tukaj od vasj do vasi, kakor hlapec ali dekla, ki ne moreta pri enem kmetu ostati dej časa, kot par dni.

Pri zadnjih spopadih v Karpatih smo imeli precej izgub, Rusi še več. Samo k našemu zdravniškemu oddelku je prišlo 250 ranjenih Rusov, katere so naši zdravniki skrbno obvezali in jih poslali v različne bolnišnice. Bili so zelo izstradani in so prosili za »hleb« (kruh), kar so tudi dobili in povžili z veliko slastjo. Čutili so se popolnoma srečne v naši oskrbi, ko so potolažili

svoje želodce. Pripovedovali so, da že šest dni niso drugega zavžili, kakor nekaj čaja. Štirje so umrli, pokopal sem jih na našem pokopališču v jami z našimi vred. Na kraju miru, kjer neha za vselej življenja boj, vlada bratoljubje tudi med takšnimi, ki so si stali še pred nekaj urami v bojni črti kot sovražniki nasproti. Smrtni angel poravnava vse sovraštvo.

Danes sem pokopal vojaka iz Gradca, pri katerem smo našli listič na svojo ženo in otroke. Solze so mi prišle v oči, ko sem bral pretresljivo slovo moža od žene, oziroma očeta od otroka. Med drugim ju prosi, naj molita zanj, naj vsaj enkrat v letu misli nanj. Nehote mi šine misel v glavo: Koliko takih blagih mož, koliko dobrih, skrbnih očetov že krije tuja zemlja! Koliko srečnih družin je že postalo nesrečnih po tej vojski! Udajmo se v božjo voljo! Pozdravljam vse!

Getzemani in Golgaša. Premišljevanja brikega trpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa. Poslovenil Fr. Ks. Steržaj. Založila Katoliška Bukvarna v Ljubljani. Cena knjige v platnu z rdečo obrezo 2 K 60 v.; šagrin, zlata obreza 3 K 60 v. — Ta krasni molitvenik s premišljevanji o trpljenju Gospodovem se je zelo priljubil slovenskemu ljudstvu radi krasnih premišljevanj, katere obsega in ki obvladajo človeško dušo z največjo silo. Ravno premišljevanje je potrebno in velike koristi za vsakega kristjana, in kdor bo pridno prebiral pretresujoča premišljevanja o Gospodovem trpljenju, katera obsega ta molitvenik, bo deležen velike duhovne milosti. Posebno ob resnih dnevih svetega postnega časa in osobito ob uri preizkušnje, ko občutimo med seboj britkosti in resnobo človeškega življenja, bomo vzeli v roke to knjigo Gospodovega trpljenja s tolažbo v srcu in črpali iz nje uteho, katere bi med svetom iskali zastoj. Knjiga je razdeljena tako, da nudi za vsak dan po dve premišljevanji; zadostuje pa, da vzamemo na dan samo po eno premišljevanje.

Kleinmayr, Italijansčina za Slovence. Slovnica in razgovori za samouke. Druga predelana izdaja 1 K 20 h. To je porabna knjižica za priučenje italijanskega jezika, prirejena za začetnike.

Dr. Valjavec, Laško-slovenski slovar. Nad 40.000 besed z bogato frazeologijo in kratkim imenikom krstnih in zemljepisnih imen. Vez. 4 K 50 h. Slovar, ki je izredno popoln in temeljit, bo služil dobro ne le zasebnikom, temveč tudi šolam in ljubiteljem laškega slovarstva. Slovar je jezikovno in tehnično na višku. Kljub svoji obširnosti ima pa prav priročno žepno obliko.

Iskravec, Slovensko - italijanski slovar. Vez. 3 K. Slovar obsega 543 strani, bogat beseden zaklad in ima prav priročno žepno obliko, tako da je primeren za sporedno porabo z dr. Valjavčevim laško - slovenskim delom.

Vse tri knjige se dobe v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

Zemljevid Gorenjske. Cena 80 vin., nalepljen na platno in zločliv v žepno obliko 2 K 80 vin., napet na platno s palicami 3 K 20 vin. Zemljevid je sestavljen z vso skrbjo, natančnostjo in vestnostjo, označena je v njem vsaka tudi najmanjša vasica. Širok je 1 m, visok pa 60 cm. in bo služil za domačo rabo kot stenski zemljevid, pa tudi zložen v žepu turista in potnika. Prva prednost tega zemljevida pa je jasnost, na podlagi tega zemljevida se bo spoznal vsakdo tudi iz priprostih slojev. Dobi se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani.

ZAHVALA.

Vsem prijateljem in znancom od blizu in daleč, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba umrlega

FR. SCHMEID-a
bivšega dež. dararja

se prav iskreno zahvali in priporoča blagega pokojnika v prijazen spomin in molitev.

Ljubljana, 20. februarja 1915.

Marija Petrič roj. Schmeid,
sestra. 380

Plemenski prasci

se bodo oddajali v četrtek, dne 25. svečana popoldne na dvorišču Gospodarske Zveze. Ističasno se sprejemajo nova naročila za breje svinje, prašičke za pitanje, mrjase in prasce. Naroča se lahko tudi pisмено na naslov: Vnovčevalnica za živino v Ljubljani, Dunajska cesta.

Sprejem

mesarskega pomočnika in

1 hlapca ki je že služil pri mesarju. Plačilo po dogovoru. Ivan Krimec, mesar, Bled 56. (Gor.)

2 kontorista ali kontoristinja

zmožna slovenščine in nemščine sprejme takoj Edmund Kotzbeke v Kranju. 377

Hotelinji! Gostilničarji!

Ne odlašajte dolgo, temveč preskrbite se takoj s papirjevimi prtiči, katerih najboljše, res higijenično, čisto belo kvaliteto ima v bogati zalogi in po neverjetno nizkih cenah.

lv. Bonač, Ljubljana.
Nasproti glavne pošte.

zdravniško priporočeno kritvoro vino daje moč in zdravje.

Vzorec 4 steklenice 5 kg franko po poštnem povzetju K 4-80. Edina zaloga

Br. Novaković

veletrgovina vina, vermoutha, Marsale, Malage, konjaka, žganja itd.

Ljubljana. 2631

Zunanja naročila z obratno pošto.

Zaradi hitre izvršitve

preoblikovanja, se cen ene dame tu in na deželi vlnudno prosijo za pošiljatev slamn kov ter nojevih peres.

382

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

Stuchly-Maschke
Modni salon

Zidovska ulica št. 3.

Dvorni trg št. 1.

Zalni klobuki v največji izbiri.

Mesto pisarniškega pomočnika

bode pri podpisnem uradu v kratkem mogoče izpraznjeno. Popolno znanje obeh v deželi navadnih jezikov v besedi in pisavi neobhodno potrebno. Edino prošilci ali prošilke, ki razpolagajo s spričevaji o večletni porabi v tej stroki, naj vložijo takoj tuuradno svoje lastnoročno pisane prošnje, opremljene z rojstvenimi in domovinskimi dokazili kakor tudi z dokazi o dosedanji porabi. Izurjeni pisarji na stroju imajo prednost.

C. kr. okrajno glavarstvo v Postojni,

Št. 60 pr.

dne 20. februarja 1915.

381

Ugodna prilika!

Eleganten, nov hotel

z obširnimi zemljiščem na najbolj prometnem kraju letovišča Bled se proda za 33.000 K dne 26. februarja t. l. potom javne dražbe ob 10. uri dopoldne na c. kr. sodnihi v Radovljici. 384

Zahvala.

Za vse blage dokaze srčnega sočutja povodom bolezn in smrti moje nepozabne, iskreno ljubljene, blage tetke, gospodične

Ljudmile Ipavitz,

kakor tudi za mnogobrojno, časteče spremstvo drage pokojnice izrekam prirčno zahvalo vsem udeležencem, osobito mi. gosp. proštu dr. Seb. Elbertu, preč. gg. kanonikom, g. vikarju, prečast. gg. oo. frančiškanom, čast. usmiljenim bratom in usmiljenim sestram, velece-njenim odličnim damam, veleblagorod. g. dež. vlad. svetniku baronu Rechbachu, blag. gosp. mestnemu županu Rozmannu, vsem p. n. gg. uradnikom, profesorjem itd.

Posebno se še zahvaljujem blagorod. g. primarju g. Strašku in častitim usmiljenim sestram za preljubeznivo in skrbno ravnanje, s katerim so ranjci znatno lajšali trpljenje. Bog jim povrni tisočero!

Novo mesto, 19. svečana 1915.

Alojzij Ipavitz,
c. kr. davčni upravitelj.